

JAHANEERA
TRANSLATED FROM ENGLISH
BY
MURKOTH KUMARAN
AND.

PUBLISHED BY MESSRS M. G. & SONS
BOOK-SELLERS &c., TELLICHERRY.

ജാഹൈരാ
ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് മുക്കൊണ്ട് കമാറൻ
പരിശൃംഗ ചെരുത്.

JAHANEERA
TRANSLATED FROM ENGLISH
BY
MURKOTH KUMARAN
AND.

PUBLISHED BY MESSRS M. G. & SONS
BOOK-SELLERS &c., TELLICHERRY.

ജാഹൈരാ

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് മുക്കൊള്ളൽ
പരിശൃംഗ ചെയ്തത്.

മുക്കാക്കട്ട്—സിറു. ഡി. എൻ. സിന്ധു
പ്രസ്ത്രാവലിപ്പം
തലഭ്യൂരി.

2-ഡബ്ലിപ്പും കോപ്പി ഫം

PRINTED BY M. MANNAN AT THE SARASWATHI
VIJAYAM PRESS, TELLICHERRY.

1920

SOLD BY:—M. G. & SONS BOOK-SELLERS ETC.

TELLICHERRY.

Price 12 Annas. വില-അണ പത്രങ്ങൾ.

ജാരിനീറാ.

[അക്കബർ ചക്രവർത്തി അന്നും 1605-ൽ കാലയമ്മം പ്രാപിച്ചതിന്റെഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ സാലിം, ജഹാജിർ എന്ന നാമയേയും ഡാച്ചുസാന്നാജുത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിച്ചു. ജഹാജിർ 1627-വരെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരം പല സംഗതികളായും പ്രസിദ്ധിച്ചുമുട്ടായിരുന്നു. ലോകക്ക സൗംഖ്യം ഉണ്ടാ സമർപ്പിച്ചും ആര്യനാഥൻ ജൈവാന്ത പ്രാണികൾ തന്റെ പത്തിരുടെ കൈയിൽ ജഹാജിർ വെദം ഒരു ചെറുകുന്നേക്കാൾ ആയിരുന്നു. ലംജൂകായ്യും അഞ്ചലില്ലാം തുംജയാജീവൻ തുംജയിനന്നസ്തി തുന്നത്തിലും വാതായ പ്രകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നീല്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ ഇതാവധിമാരക മകൾക്ക് ഇതന്തു രഥമായിരുന്നില്ലെന്ന പരായണാത്മകില്ലെല്ലാ. വിശ്വേഷിച്ച ജഹാജിർന്റെ ഭാഞ്ചും ഹരിൽ ഒരു രജോപത്രാന്തരീക്ഷത്തിൽ ജനിച്ചിരുന്നു വുരം എന്ന മുതൽ മകൾ, പിതാവിനു വിശ്വാസിച്ചായി കണ്ണടിക്കയും സിഹാസനവും ബലാഞ്ചകാ ഭരണ കൈവശ്യപ്പെട്ടുതന്നുണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുമാം സംശയിക്കാതെ അദ്ദേഹം തന്ത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യിലേക്ക്

ബാടി രക്ഷപ്രാപിക്കേണ്ടിവനു. വുംമിക്കെന്നും ഈ പ്രവർത്തി, റസിക്കാതിങ്ങനു പല പ്രക്ഷേഖാരിൽ ഒരാളായി കുറഞ്ഞ ബുദ്ധിയുംപുരിലെ സാമ്പത്തായിക്കുന്ന വാൻ ജഹാൻ ലോധി. ഇത്തോടുതേതക്കാർപ്പം യീരനും രേഖക്കും ആകുകയിൽനിന്നും ഒരു പ്രഭ അക്കാലത്തു മുൻപും ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിൽ ഉണ്ടായിക്കുന്നില്ല. ദക്ഷവിൽ ജഹകീർ കാലയം പ്രാപിച്ചുതിന്റെശേഷം ഹാജരാൻ എന്ന പേരിൽ വുംാം തന്നെ ചക്രവർത്തിയായിത്തീസ്.]

അംഗ്രൂഡം. I.

1627-ാം കൊല്ലിമ്പിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ വാൻ ലോധി തന്നെനും സദനത്തിന്റെ വരാന്തയിൽ മുക്കയും വലിച്ചു അതുകൊണ്ട് സാധിക്കാൻ ഇച്ചിച്ചു സുവിശ്വം ആനന്ദവും അനവേച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നിൽ ഒരാലോഹത്ത് ദീപ്തകായനായ ഒരു ഭ്രംഗൻ നില്ലുന്നുണ്ട്. പച്ചനിറത്തിലുള്ള അക്കിയും രക്തവർണ്ണത്തിലുള്ള അരപ്പട്ടിയും മത്തത്തലപ്പും ധരിച്ചിരുന്ന ഈ ക്രത്രം തന്നെന്നു യജമാനനെ കൊത്തുകൂടിട്ടെങ്കിലും ആകുമണ്ണത്തിനും രക്ഷിക്കാനുള്ള ആയുധമായ ഒരു വെൺചൗദരം കൈയിൽ ധരിച്ചു അതിരെ ചാതുങ്ങുതോടുകൂടി പ്രയോഗിച്ചു ശത്രുക്കളെ നിപ്പിച്ചാസം അട്ടി ഓടിക്കുന്നു. വർണ്ണത്തിൽ ഒരു പ്രത്യുംസമുള്ളതാണെങ്കിലും ഭാഷയിൽ

അവക്കും ഉട്ടപ്പിനോടും വഴിരെ സാമ്യച്ചിത്രം വരും എന്നും ഒരു മാറാള ഭൂതിയും അതു തോഡിപ്പിച്ചിരുന്നു ഉണ്ണിവാങ്ങി വിക്കും ബാധയിൽനിന്നു കാര്ത്തകാജ്ഞാനതീനും ഒരു ആലവട്ടം വീശിക്കൊണ്ടും മുഖാഗ്രതും നിൽക്കുന്നു.

പേരിലും രാജു അക്കിൽ നെൽകുംഞാക്കിയ വിലപി കിച്ച ഒരു പാവതാനിതിലാണ് വാൺലോഡി ഇരിക്കുന്നതും. അടുക്കിയുള്ളതുനും അതിവിശ്വേഷഭാവ വീഞ്ഞാനിറ ചു ഒരു പാനപാത്രവും വലത്രാംഗങ്ങൾ കൈ ഏഴും മൂന്നും കൂടാൻ സ്വന്നിക്കൊണ്ടും ചിത്രപ്പണി ചെയ്തിട്ടുണ്ടും ചട്ട ദയാട്ടുകൂടിയും ഒരു തോക്കും ഉണ്ടും. ഈ തോക്ക് ഇന്നും തോക്കുപാലെഴുപ്പ്; തിരിക്കൽക്കിച്ചുവെച്ചു പെരട്ടിക്കുന്ന ഒരു “വർദ്ധിനാളിക്”മായിരുന്നു. അക്കാലത്തും ഇന്റരൈൽ ആവിധം തോക്കുകളായിരുന്നു അധികിനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കാലത്രം ചെവകനേരവും സുസ്ഥിരമുണ്ടിവരാനുകൂലി ഒരിക്കുന്നതും അതികും വിച്ചുപറിക്കുന്നതും ഒരു തട്ടകാനായി ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു പാട്ടിക്കുന്നതും ഒരു പ്രക്ഷേപണം തോനു കിടക്കുന്നുണ്ടും. അക്കാലത്തും പേരിലും രാജു അഞ്ചിലും യാരോ ഒന്നും നിന്നും നിവാസികളാലും പരാജയപ്പെട്ടുനാണും സാധിക്കാതിരുന്നു കരകൗശലത്തോടുകൂടി ഇല്ലെങ്കാണും പട്ടണങ്ങളിലെ നെയിത്രകൂർ ഉണ്ണാക്കിയതും നേംകൊണ്ടും മാത്രവംകൊണ്ടും ലോകത്തിൽ വിവ്രാനി നേടിയതും മായ പൊന്തക്കാസവുകളിലെക്കൊണ്ടും ഈ തിരക്കുംബിലെ ശലക്കും

രിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വർണ്ണനയിലെ ചുവക്കളിൽ, ഉംക്ക് തൊണ്ടുണ്ടാക്കി വളരെ ഭിന്നസ്വത്തായി ചീതുപ്പുലുക് കും പതിച്ചിരുന്നവയിൽ സച്ചിപ്പാള്ളു സ്വർഗ്ഗാധികാരിയും അഴം പ്രതിബിംബിച്ചിരുന്നതിനാൽ വർണ്ണക്ക് ഒമ്മ അമ്മതിലുണ്ടായിരുന്ന ദീഘ്യവിസ്താരങ്ങൾ വളരെ വലിച്ചു കാണുന്ന ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടായി. വഴിക്കേ സൃഷ്ടി നോട്ടേറ്റി തുടച്ചു പ്രകാശം വരുത്തിക്കിയുണ്ട് തോറ്റക്, കുടം, വാർ, പരിച, വേൽ, ഇഴടി, അംഗൂഢ മുതലായ അനുഭവയി മുലസ്സാമഗ്രികൾ വരാറരലിലെ ചെറുരൂപം തുണ്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ കെട്ടിത്തുക്കിയിരുന്നവ കണ്ണാൽ അവയുടെ ഉച്ചമാരംഭിരുന്ന പ്രള എത്രമേൽ സമർപ്പിച്ചുന്നതിനു കു വന്നു കുന്നുപ്പിലാക്കാം. അദ്ദേഹം അപ്പാലങ്കൈ പ്രദ രിവും സമർപ്പായിരുന്ന യോലുക്കുള്ളിൽ രോദ്ധാരിത നു. ഒരു കാലത്ത് രാജും ദേശിച്ചിരുന്ന ലോധിപംജാബി ലെ ചാംഗമായിരുന്നതിനാൽ ആ സ്വത്തുപരമിന്ന ഒരു ക്ഷേത്രായ പ്രാബല്യത്തെ തന്നെ സ്വർഗ്ഗവടക്കിക്കളിലും പുരിപാലിപ്പും അദ്ദേഹം ആറുവി ചു പ്രവർത്തിച്ചു. തന്നെ ഏപ്പോ ഉള്ളമാരംഭം കീത്തി സമാഖ്യിക്കണ്ടാണു വേണ്ടിയായിരുന്നവെങ്കിലും അതു സാധിപ്പും ഫാത്തും കു കെട്ടില്ലെന്നുണ്ടും ആ പ്രള അന്നസരിച്ചിരുന്നി ദൈന പ്രഭ്രാകം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒമ്മത്രക്കാം ചുവിശാഖായിരുന്നവെങ്കിലും ധനിപ്പുനും സന്തുരംഭണക്കനി തെരുമായിരുന്ന വാൻജമാൻലോധി.

അദ്ദേഹം മെത്തപരമായ ഇക്കവലിച്ച് തൊണ്ട് തന്റെ വരാന്നളിൽ ഇരിക്കുന്നും മുഖം കുഞ്ഞിപ്പാൻ രോപം വന്ന വെള്ളിയിൽ സമയംപാത്തിക്കില്ലെന്നെന്നും ഒരു സേവകൻ ചെന്നാന്തിച്ച്, അധാരജീവനിക്കിശാഖയെപ്പിടിക്കാൻ പ്രഭവിത്തെന്ന് അനുവാദം സിലിച്ചു ഉടനെ സേവകൻ പോയി അതിമിയെ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി.

അതു വന്ന മനസ്സും കാഴ്യയിൽ പ്രഭവവും ധീരത്തും ഉള്ള ഒരു യുവാവായിനും. ഒരു യുവാവിനു യേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളോടു അദ്ദേഹത്തിന്തെ മുഖ്യത്വം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ട്, അതിമി പ്രഭവ അഭിവൃദ്ധിപ്പാനും ചെയ്യും, ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“അല്ലെങ്കിലും വാൻജധാന്മോധി, ജീവകിർഥ ചുക്കുവന്തി സപ്രൂപാഖനായ വിവരം നിണ്ണും അറിഞ്ഞിരിക്കാം. രാജതിരുത്തുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഒരവൻ സിംഹാസനം കൈയേറി കൈവശം വെച്ചിരിക്കയാണ്. ഹാജരാനാഞ്ചേല്ലാ ന്രായമായ രാജുവകാശി. അവിടുന്ന തന്റെ അവകാശത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി സിംഹാസനം സ്വാധീനിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചേക്കും യാത്രപുരപ്പെട്ടി തിക്കുന്നു. നിണ്ണളിത്തുടെ അധികാര അതിന്തിരിക്കുന്നതിനും കിടന്നപോഴേക്കുണ്ടോ. അതിനു ചക്രവർത്തി നിന്നും

ഇള്ളടച്ച അനുവാദം അപേക്ഷിക്കുന്നു. തോൻ എന്നതാണ് മറ്റപട്ടി ചെന്നാലുപയോഗത്തോ? ”

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ വാൻലോധിയുടെ നെറ്റി ചു ത്രിഞ്ഞെ; മുവത്ത് അതുപ്പീ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടു; അല്ലോ കോവ രസത്തോടുള്ളടച്ചി ഒരു പ്രത്യും ഇങ്ങിനെ മറ്റപട്ടി പഠണം:—

“മംഡലിൽവരേംടു സഹായത്തെ അപേക്ഷിക്കുന്ന രാജക്കുമാരന്നാർ മംഡലിൽവരെ സഹായിക്കാനും ദൈഷാമു ഇത്തിവരായിരിക്കുണ്ടവരാണല്ലോ.”

ചുതൻ—ഈ മറ്റപട്ടിയാണോ തോൻ ചക്രവർത്തിയോടു ചെന്നാലുപയോഗത്തോ? ?

വാൻ—ആയില്ല, നിങ്ങൾ കൈശാം കഴിച്ചു വിശ്രമിച്ച കിഞ്ഞം ശ്രേഷ്ഠം എന്നെന്നു മറ്റപട്ടി മുഴുവൻ പഠ തൊത്തരാം.

ചുതൻ—അത് അനുസ്ഥിതമോ പ്രതിസ്ഥിതമോ എന്നും ഈ പ്പോൾതന്നെ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വാൻ—അതു രണ്ടും എന്നെന്നു ഉത്തരം കേളു നിയുതിച്ച കൊള്ളിണം.

ചുതൻ—പക്ഷേ ഒരു കാഞ്ഞമുണ്ടോ. തോൻ ഒരു ശത്രുവി നെറ്റി അതില്ലതെനു സ്വീകരിക്കായില്ല. തോൻ അ

പേര്ക്കിപ്പാക്ക വന്ന കംസ്തത്തെ നിങ്ങൾ നിരസി ക്കയാബന്ധകിൽ നിങ്ങളിടെ മദ്ദപട്ടിയെ തുണവത്ത് ഗസ്സുമാക്കി ഞാൻ മട്ടണിപ്പോകും. നിങ്ങൾ എ കുറ അപേക്ഷക്ക് അനുഭ്ലിഷാബന്ധകിൽ സ ഫോഷനേതംട്ടുക്കി നിങ്ങളിടെ ആർത്തിമ്പരത്തെ സ്ഥി കരിക്കാം. എന്ന മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഉപകാരത്തിന്റെ നാശിടെ നബിതനെ പ്രാപ കാരംചെയ്യു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കും.

വാൻ—(ചുമരസനേതംട്ടുക്കി) അല്ലിയോ ആവാവെ, നി ങ്ങളിടെ “തുണവത്തും” എം നിങ്ങളിടെ ആഡി ത്ര്യാമവും രണ്ടും ഞാൻ വിലവെച്ചിട്ടില്ല. നി ഞം എന്നും കൈശാം കഴിക്കേണമെന്നോ, എ കുറ സദ്ഗം ഒരു വിത്രുമ്പാലമായി ഉപയോ ഗിക്കേണമെന്നോ, എനിക്ക് പ്രത്യേകം അനുഗ രില്ലു. എന്നും മദ്ദപട്ടി ഇപ്പോൾനേരു കേടും. അതു തന്നെ യജമാനനോടു ചൊന്നപറ്റേതാണ്. നാജലോഹികർക്ക് സപ്ത്താം കഴിഞ്ഞപോകാൻ എ കുറ രാജുക്കൾ എന്നും മാർഗ്ഗം അനുവദിക്കുന്നത ലി. അംഗ്കനോടു മാസരിച്ച മക്കൾ ന്യായസ്ഥനായ ഒരു പ്രജാപരിപാലകനാക്കുമെന്ന് ആഡിക്കാൻ സംഗതിയില്ല. ഹാജരാൻ മുഹർസാമുംജുത്തിൽ ചക്രവർത്തിയായി ഇതനുകൂണ്ടാതിനേരും എ

നെറ്റ രാജ്യം ശരൂക്കിയാൽ അതുമിക്കപ്പെട്ടുകാണു
നാതിനെയാണ് എന്ന് അധികം ഇല്ലാണുക.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഭൂതക്ക് ഇന്തിനെ മരവച്ചി
പറഞ്ഞു:—

“തെന്നു രാജാവിനു അപദാസിച്ചുതുക്കാൻ
വാൻ ജീവാൻ ലോധി പഞ്ചാഖവിക്രാണ്ടനു ഒരു കാ
ലം വരും.”

എന്ന പരഞ്ഞ പ്രഭവ ഒന്നു ഉണ്ടിച്ചു കിട്ടാമ്പി
ച്ചു മഞ്ഞിപ്പോകാൻ ഒവിച്ചു. അപ്പോൾ വാൻലോ
ധി അദ്ദേഹത്തോടു അല്ലെം താമസിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെ
ടക്കും, തന്നെ മരവച്ചിക്കിൽ അടക്കിയ അപദാസനു
ചക്രങ്ങളായ അംഗങ്ങൾക്കു തിക്കുതി വിശ്വിപ്പാനു
നന്നോല്ലെ ഒരു ദാസക്കുർ വന്നുവും ഒരു സാമ്പിളിൽ
അല്ലെം പഞ്ചാഖി വയല്ലുായി മെല്ലിങ്കെ ഒരു കതിരയെയും
ഷംഖരാനു കാഴ്തയായി കൊടുക്കേണ്ടതിനു ആ ഭൂതനെ
എല്ലിപ്പാൻ ഒരു ഭര്ത്രനോടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭൂതക്ക് പോയി. അദ്ദേഹം ബർഹാംപുരിൽനിന്നു
നു അല്ലെം ഭൂരഭക്കത്തിയപ്പോൾ വഴിക്കും ഒരു ആട്ടിട
യന്ന കണ്ണു. വാൻ ലോധി തന്നെ എല്ലിച്ചിരുന്ന വന്നു
വും പഞ്ചക്കിഴിയും കതിരയെയും അവനു കൊടുത്തും ഇ
നീതിനു പറഞ്ഞു:—

“ഈ സാധനങ്ങൾ നീ, വാൻ ലോഡിക്ക് കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തും, ഷാജഹാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മകനായ മുരാദിന്റെ കൈവശം തന്റെ അച്ചന്നു നിണ്ടും ഏല്പിച്ചിത്തനു ഈ സാധനങ്ങളെ ആ രാജക്കമാറൻ മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്ന ഏന്നും ധിക്കാരികളും രാജദ്രോഹികളുമായ പ്രഭക്കും ഒഴിവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒഴിച്ചുള്ള ടാത്ത അന്നവേദബാലി, ഒരു യാചകൻ അഹിക്കുന്നു ഈ വക ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ, ഇവയുടെ കാതാവിനു സംഗ്രഹി ചെയ്യുന്നും അദ്ദേഹത്താട്ട പറയുണ്ട്.

വാൻ ജഹാൻ ലോഡിയുടെ അടുക്കിൽ ഷാജഹാൻറെ ഭൂതനായി ചെന്നിത്തനു അർപ്പണ ചക്രവർത്തിയുടെ മകൻ മുരാദായും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അട്ടിടയന്നുമേൽ പ്രകാരം ചാരണ്ടെല്ലിച്ചുത്തിന്റെശേഷം അച്ചന്നും അടുക്കി ലേക്കു യാത്രയായി. നിന്നയാത്രപൂർണ്ണം ലഭിച്ച ഈ സാധനങ്ങളും സ്വന്നമാക്കാനല്ലോതെ തന്നെ ഏല്പിച്ചു ആർക്ക് അവവെയെ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കാതെന്നും സഞ്ചയിക്കാനില്ലെന്നും പിശേഷിച്ചു പറയുണ്ടില്ലോ. ഒരാർക്ക് അവമാനമായി തോന്നുന്ന സൗജന്യം മരുപ്പും രാർക്ക് അനുഗ്രഹമായും തോന്നാമല്ലോ.

മുരാദായും ഒരു കാട്ടിൽക്കൂടി നടന്ന വലിഞ്ഞെതുമെതാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഭൂമാന്തരിനും കൂറേ

അഴികൾ തനിക്ക് അലിച്ചവമായി വരുന്നതുകണ്ട്. അടു തന്നെതിയപ്പോൾ ഒരു പല്ലക്കം അതിന്റെ നീച്ചു ര ക്ഷീകരാം കരേ അഴികളിച്ചമാണ് വരുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. കാട്ടിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പാനുള്ള ഒരു ഉട്ടവച്ചിയിലേക്ക് അവർ എത്താരാധപ്പോൾ സഹി പഞ്ഞുള്ള ഒരു കറിക്കംട്ടിൽനിന്ന് ഒരു കാട്ടാന ഇളക്കി കൂട്ടാസ്പരഞ്ഞിൽ അലവിക്കൊന്ന് ആ സജ്ജവാഹികളുടെ നേരം ഓടി. യൈക്കരനായ ആ ശത്രുവിന്റെ വരവു കൂടോ പേരിച്ച് പല്ലക്ക് താഴേ ഇട്ട് വാഹകങ്ങൾ ഓടി; ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന രക്ഷക്കണ്ണാനും രക്ഷക്കായി നാലു പാടിം ആതിച്ചു. പാലിക്കിണ്ഠു മരകളുടെ താഴ്ത്തിയിൽ നന്തിനാൽ അതിന്റെ അകത്തുള്ളത് ഒരു ശ്രീയാദ്ദീ നാം, രക്ഷക്കണ്ണാനും തിന്റെ സംവ്യൂദ്ധപ്പറ്റി ആലോച്ചിച്ചിൽ അത് ഉയൻപദ്ധതിയിലുള്ള ഒരു ശ്രീയാദ്ദീ നാം മുംബിനു ഭോജ്യമായി. ആപ്പത്തിനെ അഞ്ചേ ഫിം ഗസ്സുമാക്കാതോ മുംബി മുന്നോട്ടോടി. അദ്ദേഹം പാലിക്കിന്ന് അധികം സഭിപ്പമായിരുന്നതിനാൽ ആ മുഹമ്മദുക്കാർ വേഗംതിൽ അവിടെ എത്താൻ. വാർഷിക ഉഡി സന്നദ്ധമായി നിന്നു; അടുത്തു വരുന്ന ആനുജുട്ടു വലത്തു കാലിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് മുട്ടിന്റെ മീതെ ശാഖയോടു കൂടി ഒരു വെള്ള വെട്ടി. അന്ന യൈക്കരമായി നേര നിലവി കൂച്ചു, മുംബിനുണ്ടെന്നു തിരിഞ്ഞെ, പരക്കണ മുറിവേറ്റു

കാൽ സ്വാധീനശ്ലോതിന്തനതിനാൽ വിച്ചാരിച്ചു മുൻപു ഒരു ഗതിൽ തിരിങ്ങാൻ സാധിച്ചില്ല. മുംബി സിംഗാതകിൽ അതിന്റെ പിന്നിലേക്ക് ഒഴിഞ്ഞുകളകയും മറേറ കുഡിനം ഒന്ന് ചെട്ടുകുള്ളുംചെപ്പുണ്ട്. ചെട്ടുകൊണ്ടു ആളുന്ന മരി ഞൈവീണ. മുംബിന്റെ സഹചാരികൾ ദേശപ്പെട്ട ഉരുളു നില്ക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ അരിക്കൂട്ടു വിളിച്ചു ഒരു തോക്ക് വാങ്ങി അതിന്റെ വായ് ആ മുഹാം അതിന്റെ പച്ചിയിൽ തൊട്ടുള്ളവെച്ചു ഒരു ചെടി ചുപാ കിച്ചു. മഞ്ഞതേതിന്റെ ജീവനം അതിന്റെ ചുരുക്കം മുംബി അതോടുള്ളടി നശിക്കുയും ചെപ്പുണ്ട്.

ഇതോക്കേ നടന്നുകാണിരിക്കേ പല്ലുക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ താഴുതിരഞ്ഞി മുംബിന്റെ ധിരക്കുത്ര തെരു നോക്കി അഞ്ഞുതാനു പാശഭാഗി നില്ക്കുമ്പോൾ അനുംതാരാ ദേഹം പാശഭാഗി പ്രത്യക്ഷിപ്പെട്ടുതന്നു അത നയ്യാരവിന്നുകൊള്ളുകൊണ്ടു ആ തങ്ങളി, ഭൂമിയിൽ പരുത്തിടക്കുന്ന ദേശം സത്പരതയുണ്ടെന്ന ഒന്നാഥരമായി. പുഅവിരിഡാട്ടുള്ളടി നോക്കി നില്ക്കുന്നതുക്കൊണ്ടു, അല്ലെങ്കിൽ മുംബി തന്നെ സംഭവിക്കാൻപോയ അതുംപത്തിനെ അശോഷം ഗണ്യമാക്കിയിരുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാണും. മുംബി തിരിഞ്ഞോക്കി ശ്രീശ്രീ കണക്കുപൂർണ്ണ അവർം അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സ്വാംചെപ്പുണ്ട്. ആ കിംഞ്ഞും നടഞ്ഞന്തിൽ ആവരുമായിരുന്ന അംഗരച്ച

പ്രകാർ അത്യുന്നതം കൊഞ്ചത്തുവരുന്നതാണ്. അതിൽ
പിന്നെ അവർ, സാടിപ്പോയ രക്ഷകന്മാരെ അധികാരം
ഗൗരവത്തോടെ മടക്കിവിളിച്ചു് പല്ലുകിൽ കയറി; താൻ
നീറു നന്നിച്ചു അട്ടുനീറു മുമ്പണ്ണിലേക്ക് ചെല്ലുന്നുമെ
നു് രാജക്കമാരനെ ക്ഷണിച്ചു്. ഇതെല്ലാം ക്ഷണംകൊം
ഞു് കഴിത്തിരുന്നു. താൻ ജീവപ്രദാനം ചെയ്തു തങ്ങളി
യുടെ സൈന്യങ്ങളാൽ രേകംക്ളഡ് ഭേദിച്ച മുരാസു്, റോട്ട് വാ
ക്ക് സംസാരിപ്പാൻ കിട്ടിയ അവസരംകൊണ്ടു്, അവർ
വാൻ ജഹാൻ ലോഡിംഗുടെ പുത്രിയാബാനു മനസ്സിലാ
ക്കി. അവളുടെ അട്ടുനു അല്ലെന്നുവു് തന്നൊടു കാണി
ച്ചിത്തനാ ധിക്കാരവും തന്നെന്ന പിതാവിന്നെന്ന നേരെ പ്രദ
ശിപ്പിച്ചു വെച്ചവും മറന്നുള്ളവാൻ സമയമായിട്ടില്ലെങ്കി
ല്ലോ പിതൃഗ്രഹംവരെ ആ സുന്ദരിയെ അന്വാനംചെയ്യു
ന്നുമെന്ന ധിക്കാനത്തെ നിരസിക്കാൻ അഭ്യർഹം രേഖനാ
യില്ല. എന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ പിതാക്കന്നാർ തമി
ഥുട്ടി വെരും വെട്ടിന്തു് അധികം സ്വന്തത്തു് യുണിഡ
യാൽ ഏതു നന്നായിരുന്നവുനു് രോഗരഹം അഭ്യർഹ
ത്തിന്നെന്ന മനസ്സിൽ തനിച്ചെ ജനിച്ചു്. മുരാസു് ആ പ്ര
ഥ കമാരിഡുടെ നന്നിച്ചു് ബഹാംപുരിലേക്ക് മടങ്ങി.

അഭിവിന്ദന അരമനയുടെ സമീപത്തെത്തി. പ്ര
ത്തിച്ചെ ദയക്കരമായ അകാലമുത്തുവിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതി

നീ വസ്തു പ്രത്യേകാരവും ചെയ്യുന്ന തന്റെ പിതാവി
നീ അവകാശം നൽകത്തക്കവള്ളും അരമനയിൽ പ്രവേ
ശിക്കേണ്ണെന്ന മുരാധിനോടു അവർ അപേക്ഷിച്ചു. അ
തിനു രാജക്കമാർക്ക് ഇങ്ങിനെ മറ്റപട്ടിപ്പംതൊ:—

“ശാജഹാൻറെ മകനാണ് എന്ന്. അല്ലെങ്കിൽ
ഈ രാജ്യത്തിൽക്കൂടി കടന്നപോകുന്നതിനു വാൻലോധി
വിരോധം പറത്തിരിക്കുന്നു. തന്റെ രാജാവും എൻ്റെ
പിതാവും ആയ ശാജഹാൻ അപേക്ഷിച്ചു ഈ നില്ലുര
സംഗ്രഹിച്ചെ അന്നവദിക്കാത്ത ഒരുംഗം മുൻവിൽ എന്നു
രണ്ടാമത്രം ചെയ്യുകയില്ല.”

ഇതുകേട്ടില്ലോ ജീവന്തിരാ എന്നപേരായ ആ
തയൻി അല്ലോ ആലോച്ചിച്ചുണ്ടും ഉത്തരം പറത്തോ:—

“രാജക്കമാരാ, ജീവന്റെ വില നും അതിനെ
കത്തിവരുപ്പോലുത്താണ്. അതിനെ വിലയുള്ള നില
യിൽ നും കത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു നില്ലും
രഹമതു. എൻ്റെ ജീവൻ വാൻ ജീഹാൻ ലോധിയുടെ
കൈ ശത്രുവിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അതു ന
ശിച്ചുപോകയാണ് ഉത്തമമെന്നു് എൻ്റെ വിരോസം.
എന്നു ഈ പറത്തെത്ര വെളും വാക്കുല്ലു. ഈ കടം നിങ്ങ
ൾ എൻ്റെ മേൽ ചുമത്തിയതോ, സ്വപ്നിവന്നെഴുടി ഞാൻ

മാക്കാത്ത പ്രഗതിയോടുള്ളടിയാണ്. അതിനവേണ്ടി തോൻപറയുന്ന വരുന്നം നിങ്ങളുടെ ധീരക്തിത്തെത്ത അം പേക്ഷിച്ചു് എത്രക്കു വിലക്കംഞ്ഞതാകന്നു. അതുകൊണ്ടു വരുവിൽ, അരുന്ദനയിൽ പ്രവേശിക്കുവിൽ; അക്കും നിങ്ങളെ എററവും ഒപ്പായ്ക്കേണ്ടാട്ടുട്ടി സ്വീകരിക്കുമെന്നാജ്ഞതിനു വേണ്ടുന്ന ഉത്തരവാദിത്തപം തോൻപ വഹിച്ചുവിരിക്കുന്നു. തന്റെ പുത്രിയെ യേക്കരമായ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച ധീരനെ ആരാരിച്ച സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അക്കും അതുന്നതം സന്ന്ദേശമല്ലോതെ ഉണ്ടാക്കില്ല.”

മുരാസ്:— “തല്ലാലം താൻ അഭിനയിക്കേണ്ടി വരുന്ന ഉപചാരങ്ങാവവും മനസ്സിലുള്ള വിചാരവും തന്മിൽ വൃത്ത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കാൻ സംഗതിയുള്ള ഒരാളുടെ ആത്മി മുംസ്വീകരിക്കാൻ എന്നിക്കു വെമനസ്യൂദ്ധം. പിന്നെ തോൻപ ചെയ്തുവെന്ന പറയുന്ന ഉപകാരമല്ലെ, അതിനു എന്തേറെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ബോധ്യംതന്നെ മതിയായ പ്രത്യുപകാരമാണ്. നിങ്ങൾ എന്നിക്കു വല്ല വിധത്തിലും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവെന്ന വിചാരിക്കുന്നബേജിൽ നിങ്ങളുടെ നല്ല വാക്കു സർക്കടപ്പാടിനെയും തീർന്നിരിക്കുന്നു. എത്ര താങ്കാലം വാൻഡജഹാൻഡലോധി തന്റെ പുത്രിയുടെ ജീവി നാവേണ്ടി ഷാജഹാൻറെ പുത്രനു കടപ്പെട്ടിരുന്നവെന്ന് നിങ്ങളുടെ അക്കുംനും പറയേണ്ടെന്നു് എന്നിക്കു അദ്ദേഹക്കിയുണ്ടോ?”

സുക്കഹാരിയായ ജോഹൻറിദാ ഇംവാക്കേൽ കേ
ടിഫ്ലൂപിം അപ്പനേരം കണ്ണപറിക്കാതെ മുംബിൻറെ മുഖ
തുലതനെ നോക്കിനിന്ന് ശേഷം പ്രഭാവസ്ഥചക്കരയാണ്
ഭിരസ്പരത്തിൽ ഇണിനെ പഠിച്ചു:—

“എറംവും മഞ്ഞാദഭോക്കം വിനയത്താട്ടം ചെ
യ്യു, അപേക്ഷപരെ നിങ്ങൾ നിരസിച്ചുവെള്ളും? നാം ത
മില്ലാംഡായ പരിചയം ഇതോടുള്ളിൽ അവസാനിച്ചുവെ
ന്ന് വിചാരിച്ചുകൊള്ളിണം. പക്ഷേ, തോൻ നിങ്ങൾക്ക്
കടക്കാരിയാണ്. ആ കടം വീട്ടാൻ സംഗതിവരുന്നതുവെ
രെ തോൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. സലാം..”

പ്രഭക്കമാരി കോച്ചിലക്കേതക്കം റാജക്കമാരൻ
വന്നവഴിക്കും പോയി. അച്ചുനീറുന്ന പാളി ഉസ്മലങ്കേതക്ക്
നടന്ന പോകുന്ന വഴിയിൽ, മുംബിൻറെ സർവ്വ വിചാരം
വും വാൻ ജൂമാൻ ലോഡിയുടെ പുതിയുടെ സൗന്ദര്യം
തൈപ്പുറി മാത്രമായിരുന്നു. ഒരു രാജാണി അന്ത്യംാം ഏഴ്
പ്രത്തിൽ കീഴടങ്ങാത്ത പ്രാഹത്ര്യത്തോടുള്ളിൽ മനസ്സേ
ഞ്ഞുംബുളി ഒരുവള്ളാണെന്നതിനും സംശയമില്ല. പിതാവി
നീറുന്ന അനിശ്ചയം ഡിരസ്പഭോവം അവർക്ക് പുതാ
വകാശമായി ലഭിച്ചിരുന്നവെന്ന് കരിക്കവലയം പോലു
ം അക്കാകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ചുണ്ടുകൂടിചെ
മാദ്വത്തൈപ്പുറി അശേഷം ദയയില്ലാതെ അവരെ

അ മുരക്കെ അടച്ചുകൊണ്ടിങ്ങന നിലയിൽ ഒരപൂശ്ചാക്ക തോട്ടസ്വർഗ്ഗമായ അവളിടെ മുവംകണ്ണാൽ കാലനെ ക്ഷാണ്ടിപ്പാതെ കീഴടക്കാൻ സാധിക്കാതിങ്ങന എദയ എസ്മയ്ക്കുള്ളവളിാണെന്ന മനസ്സിലാക്കാം. മുറാഡേ, ഉജപലത്തായ എഴുയചെള്ളയുള്ള ഒര ഫുവാവ്. തന്റെ ഭാവാജ്ഞാവും കീഴ്തിയും വല്പിപ്പാൻ സഹായിക്കുന്ന ആ ധിരക്കുള്ള ചെയ്തിനെപറി അലോചിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു തെട്ടി വിരച്ചു; തന്റെ അഭിപ്രായത്തിനും അനുകൂലമായ വികാരത്തെ പ്രത്രക്ഷിപ്പേക്കു ത്തിയ വല്ല ചെള്ളയും അ തങ്ങനിയിൽ കണ്ണതായി ഓർത്തപ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒര മെന്ത്രിഭാവം തനിശ്ച ഉണ്ടിച്ച യാൻ പ്രകാശിച്ചു; വാൻ ജഹാൻ ലോധി തന്റെ അപേക്ഷയെ നിരസിച്ചിരുത്തിനെ ഒന്ത് അദ്ദേഹത്തോടും അനിയ്യംപൂർണ്ണമായ കോപം ജനിച്ചു; ആ പ്രഭക്കമാരി യുടെ ഗത്യം കണ്ണപ്പോൾ തന്റെ സ്വഭാവത്തിനു കരുപ്പാക്കര വന്നു; അവളിടെ നിഗളിസ്പാനാവും ആവിധമുള്ള സൗഖ്യത്തിനും നോജിച്ചതാണെന്ന സമാധാനിച്ചു.

ഇപ്പിയുള്ള വിവിധ മനോവികാരങ്ങളുടുക്കി അട്ടുന്നും അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ വാൻ ജഹാൻ ലോധി തന്റെ അപേക്ഷക്കും അനുകൂലവിയപ്പെട്ടുനമാത്രം ഉണ്ടാക്കിയതല്ലാതെ അ പ്രഭ മൃദപടി പറത്തത്തിൽ

കാൺിച്ച ധിക്കാരമാകട്ടെ, പിന്നീട് അവമാനിക്കണ്ട് ചെങ്കു പ്രവൃത്തിയാകട്ടെ പിതാവിനെ അറിയിച്ചില്ലോ: ബർഹാംപുരിലെ പ്രദേശാട് താൻചെങ്കു അപേക്ഷ അദ്ദേഹം നിരസിച്ചുവെന്നറഞ്ഞേപ്പോൾ ഹജാരാനും സഹിച്ചുള്ളടാക്ക കോപമുണ്ടായി; മരറാതമാർഗ്ഗമായി ആ ശ്രദ്ധിലേക്ക് പോകിയും ചെങ്കു.

അല്പാധി. 2.

കഴിത്തെ അല്പാധത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതിക്ക് മാനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു അദ്ധ്യക്ഷൻ കഴിത്തെന്നേഷം ഹജാരാൻ, മുഗർ ചക്രവർത്തിയായി സ്ഥാനാരോധണം ചെങ്കു വിവരം വാൻലോധി അറിത്തു. വാൻലോധി വളരെ ശ്രദ്ധിതായ ഒരു സാമ്പത്തികാധികാരിയായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ വിജ്ഞാപിച്ചതിലും കീഴെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കഴിത്തകാര്യങ്ങളെല്ലാങ്കേ മറന്നു, മേലാൽ എന്നു വരുത്താതുള്ളടിയിരിക്കുന്നതാണെന്നും ചക്രവർത്തി വാദാനും ചെങ്കുന്നതായി അറിയിക്കുകയും ലോധിയെ രാജധാനിയിലേക്ക് ക്ഷബ്ദിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം പുതിയ മൂലാധികാരിയെന്ന നിയോഗിച്ചുപ്പെട്ടു. ലോധിക്ക് സ്വന്തം പ്രതാപത്തിൽ നില്പി വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു: പ്രക്രിയാട്ടം ഇടക്കിൽ ധാരാളം പ്രാബല്യവും ഉണ്ടോ; എന്നു

മാത്രമല്ല, തന്റെ ധീരതയും സത്രസന്ദരഭം നിമിത്തം അവകാശക്കു തന്നെ വളിരെ ബഹുമാനവുമാണ്. ഈ ചെല്ലാം ഓർത്താണായ ആദ്യചിരോസന്തേഷക്തി, കുടംബം സ്ഥാനത്തു ആഗ്രഹിപ്പേക്ക് ചെല്ലാം ബന്ധനം കൂടാതെ സമ്മതിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സമ്മതിച്ചതിൽ ഒരൊരു ഉദ്ദേശം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഷാജഹാൻ ചക്രവർത്തിയാക്കന്ന തിന് താൻ കരിന്വിരോധിയായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയും ഒരു നിലവിൽ അദ്ദേഹം എന്നാക്കുകയാണ് എങ്ങിനെ ചയാക്കുകയാണ് പ്രവർത്തിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന്, രാജത ലഘുമാനത്തു ചെന്നാൽ അടുത്തുനാട്ടുന്ന അറിയാശ്ലോഡ് എന്നും, ആവശ്യമുണ്ടാക്കിയിൽ ഒരു അറിവ് രാജുത്തിന്റെ മുന്നത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാമല്ലോ എന്നും, വാൻഡോഡി വിചാരിച്ചു.

മുരാസിന്റെ തന്റെ പുത്രിയുടെ ജീവരക്ഷകന്റെ നിലയിൽ പ്രഥ, അതുനം ആദ്യരവോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചു പച്ചിച്ചു. മുരാസ്, ജാമനീറയിൽ തനിക്ക് ജനിച്ചിയും നു പ്രാണയന്നതു ആസ്ത്വദമാക്കി, ആ ഫുവതിയെ തന്റെപെ തനിയാക്കാൻ അവക്കുടെ പിതാവിന്റെ അനുമതിയെ അത്മിച്ചു. ഈ ഒരു സംബന്ധം കുടംബം അക്കാദിക്കാനിടയുള്ള മുന്നത്തെ വാൻഡോഡി അറിയാജ്ഞയ്ക്ക്; പക്ഷേ ചക്രവർത്തിയുടെ നേരെ തനിക്കണ്ണായിരുന്ന ഈ സ്ത്രീയെ ഓർത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടം

ബന്തോട്ടിലെ ചാൽക്കുരൈ ആറുഹിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അശ്വേഷം മനസ്സുണ്ടായില്ല. വാൻ ലോസി തുണിനെ ഹരിപ്പാറി പറ്റുന്നു:—

“ഇം കാങ്ങം എ, കൊഡ്ദി, എണ്ണെന്നും പുതിയെയയാണ് അധികം സംഖ്യാഭിക്ഷന്തർ അതുകൊണ്ട് കൊഞ്ചതുവേം്ടം അവളിടുത്തു അഭിചൃതം ചോദിച്ചുവികയാണ്. എണ്ണെന്നും ഇപ്പോൾ സ്വന്തം ഇപ്പോൾ രണ്ടും ഒരപോലെ അറിയുന്നവളാണ് എണ്ണെന്നും മകൾ. അവളിടെ ആറുഹിത്തിന് താൻ വിരോധം പാര്ക്കുന്നതില്ല. അവളിടെ സമ്മതം കിട്ടിയാൽ എണ്ണെന്നും സമ്മതവും കിട്ടിക്കുംതുവെന്ന വിചാരിച്ചുകൊംഘവിന്.”

പ്രഥക്കമാരിയെ നേരിട്ടുകണ്ട് സംസാരിക്കാൻ മുംഡായിന് അവസരം ലഭിച്ചു. ജാഹനീറ രാജക്കമാരനെന്നും മുന്നിൽ ചെന്നുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നവഗ്രിവാന്തം കൊക്കാക്കിച്ചു. അഞ്ചിനെ ചെയ്തുനോം ആ തന്ത്രിക്കുടെ മുവസ്പാവം വളരെ ശാരംമായിതന്നുവെക്കില്ലോ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന വികാരങ്ങൾ അവിടെ പ്രക്രമായി പ്രത്യേകപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വാഭാവികമായ പ്രാവത്തോട്ടുടർന്നു ജാഹനീറ തുണിക്കും അതുനും ബഹുമാനത്തോട്ടുടർന്നു ജാഹനീറ തുണിക്കുന്നു:—

“രാജക്കമാരാ, അവിട്ടുന്ന് തെ കല്പിനന്നാണ്; ആ

നിക്ഷേപം

തുകാന്മാർ അവിടെന്തയുമായുള്ള സംബാധം എന്ന് പറയുന്നതിനായിത്തീരാനല്ലാതെ സംഗതിയില്ല. അന്തുന്നു നല്ല ആശനത്രവും സഹ ചാരികൾക്ക് ആനന്ദജനകമായ സ്വന്നാവശേഷ്യവും ഉള്ളടേഹമാണ്; അവിടുതെ ദേഹംവും, ഔദാഹരിക്കുന്നവും, ആജ്ഞവബുദ്ധിയും പ്രസിദ്ധമാണ്; എന്ന ഭാഗമല്ല, യമാത്മാന്തിൽ ദേഹത്രം മാത്രം മാത്രംകുംക്ക് ദ്രോണങ്ങളായ സർവ്വ മണംങ്ങളും അവിടുതെങ്ക്ക് സഹജമായിട്ടുണ്ട്, സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ ഒരുഭിജിപ്പിത്തെന്നു യമാന്മാരായം. ഭരിക്കുന്നതിനാളും അധികാരിയായി അപ്പേരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, എൻ്റെ സംബാധിച്ചേരുന്നതാളം, യതോടെ വിരോധവും എന്നിക്കില്ല. ഇവക്കുല്ലും പുറമെ, അവിടുന്ന് ചുരുക്കം ജീവനു രക്ഷിച്ചു ആളിാണ്. അതുകൊണ്ട് അന്തുന്നു നൃംഖമായി ചെഞ്ഞന അപേക്ഷക്ക് അനുത്തലിക്കാവാൻ എൻ്റെ കൂദാശയും കൂദാശയും എൻ്റെ പ്രതിപുരുഷനും. ഏന്തിനാലും, എൻ്റെ അച്ഛുനും, അവിടുതെ അച്ഛുനും തമ്മിൽ കഴിനാവിരോധനിലാണല്ലോ. തീരുർ വംശവും ലോധി വംശവും വിവാഹരൂലം സംബാധംസ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഇവ സംഗതി അഭ്യേഷം യ തന്മായിട്ടാണ ദ്വീപിരിക്കുന്നത്.”

അക്ഷയ റാഡി തന്നെ ഇവിധം നിരസിച്ചുതുക്കാ

കുണ്ണായ ഇച്ചരാഭംഗത്തെ കാളിക്കിടവിശ്വാലെ എങ്കിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട്, മുറാഡ് കോപാസ്യനായി ആറുമാറിലേക്ക് മടങ്ങിപോയി. തന്റെ പിതാവിനെ ദിക്കരിച്ചു് അധിക്കേഷ്ടച്ചു് രാജ്ഞെട പുത്രിയുടെ പാണി ഗ്രഹണത്തെ താൻ ആറുമാറിച്ചു് പക്ഷിച്ചുവെന വർത്ത മാനം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞാൽ കിരിനമായി കോപിക്കമെന്ന് മുറാഡിന് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതി നെപ്പുററി ചക്രവർത്തിയോട് രംക്ഷരവും നിണ്ടിയില്ല.

അല്ലെങ്കിലും കഴിഞ്ഞെ; വാൻ ജഹാൻ ലോധി കട്ടംബുസമേതം ആറുമാറിൽ എത്തി. രാജ്യാനിക്കു സംഖിപ്പിച്ചുള്ളതും ഉറപ്പും ഉയരവും ഉള്ള മതിലുകളാൽ ചുരംപുട്ടത്തുമായ വലിയൊരു വെന്തതിൽ പാപ്പുംപ്പും ചു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം തന്റെ രണ്ടു പുത്രങ്ങരോടൊന്നിച്ചു് കോവിലക്കൂർജ്ജചെന്ന് ചക്രവർത്തിയെ മുവം കാണിച്ചു. എന്നാൽ, തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഹാജരാൻ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടതിയ അനാഥവു കണ്ണപ്പോൾ, കഴിഞ്ഞ കാഞ്ഞഞ്ഞൈജാക്കു മറന്നിരിക്കുന്നെവന്ന് അദ്ദേഹം പൊല്ലിയയച്ചിരുന്നത് വെറും റെംഗിവാക്കായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായി. ചക്രവർത്തിയെ മുവം കാണിക്കുണ്ടാൽ ഓരോജ്ഞത്തിൽ അവരുടെ പദ്ധതിക്കുന്നതിൽ ചു അന്നഴിക്കേണ്ടുന്ന ചില കൂൺങ്ങളും ചട്ടങ്ങുകളും ഉണ്ട്. വാൻ ജഹാൻ ലോധി ചെയ്യേണ്ടതായി ആവാ

ആപ്പേട കമ്മണ്ണൻ അ പ്രദവിന്റെ പദ്ധതിക്ക് യോജി
തയ്ക്കുവയായിരുന്നു. ഏറ്റാൽ അതിനെപ്പുറി തൽ
ക്കാലം എതിന്ത്രപരമ്പരയും അ അവസരത്തിൽ അചന
അഹായിത്തീരമെന്ന് ബുദ്ധിമാനായ പ്രദ മനസ്സിലാക്കി
“തിരവായക്ക് എതിർവായ” പറയാതെ തന്നോടു അവ
ആപ്പേടപ്രകാരം ചെയ്യുകയും, എതായാലും അ കാണി
ചുത്ത് ഒരു പ്രതിക്രിയയാണെന്ന ധരിക്കുകയും ചെയ്യു. സ
ഭാഗം പത്രാധികാരിയാണ് തന്നെ നന്ദിചു അംഗാംത്വം എന്ന
പുതിയ പ്രദവശിച്ചിരുന്നു. പതിനാറു വയസ്സുമാത്രമെല്ലാ
ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളവകിലും ഈ പ്രദക്കമാരൻ നാലു അഞ്ച്
ത്രം തുണ്ടു കട്ടിയായിരുന്നു. അയാളുടെ നീലവിലുള്ള ഒരു
രു ചുക്കവൽക്കിയുടെ മുഖ്യാകെ ദണ്ഡനമുള്ളാരം ചെയ്യു
ശ്രദ്ധാർന്നായിരുന്നു അച്ചാരന്നിവാസന. അതു ഒരു രാജ
സേവകൻ അവൾക്കുപ്പെട്ടുനോക്കുന്ന ചെയ്യും അയാളുടെ ര
ണ്ണാശ്വരത അഞ്ചു കേപ്പാട്ടുന്നതുവരെ നമ്മൾ ചുംപു
യിന്ത്തുനെന്ന കിടക്കുകയും ചേരും. അംഗാംത്വത്തു് നമ്മൾ
രിച്ചു; പ്രഥമന്നേറ്റിയുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടു് രാജാനേ
വക്കൾ അതിനായി അഞ്ചൊപിക്കുന്നിരുന്നു കണ്ണപു
ദാ അഞ്ചുവാവു് ചാടി ഏഴുനേരും, രാജസന്നിധിയിൽ
നിന്നു പിൻശാരാൻ ഭാവിച്ചു. ഉടൻ രാജ്ഞത്രുൻ കയ്യി
പുണ്ണായിരുന്ന ചോലപ്രകാരം തുംബവിന്റെ തലകൾ ഒരു
അടിവെച്ചുകൊടുക്കുകയും, രണ്ടുംബത്രും നമ്മൾ രിക്കാൻ ക
പ്രിക്കുകയും ചെയ്യു. ആവാവിന്റെ ഭോവം പക്കിന്, നേതൃ

ഈ ഉജ്ജവലിച്ചു, മുഖം പുക്കന്ന; അരയിൽനിന്ന് വാർഷിക ഉശരി രാജ്യത്വത്തെന ലക്ഷ്യമാക്കി വെച്ചുകൂട്ടും ചെയ്തു. എന്നാൽ അട്ടത്തണ്ണായിരുന്ന ഒരു പ്രാബല്യകൾ തങ്കൾ നാം ആസാം ത്തിനെന്റെ അധ്യയനത്തെ, അതോളംകിൽ ചെന്ന പതിക്കന്നതിന്ന് മുമ്പ്, അടിച്ചു താഴേക്കു വിഴ്ചിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്വത്തെന കാലഘട്ടങ്ങൾക്കാണ് ഒരു ഒരു വെച്ചു മതിശാകമായിരുന്നു.

തന്നെ ചത്തിവായി കാലപ്പെട്ടുനാശിയും, അതു ലോചനയുണ്ടാനും വാൻ ഇഹാൻ ലോഹി സംശയിച്ചു. തന്നെന്റെ കംാരം ഉശരി കൗറിൽ പിടിച്ചു. പുത്രന്മാർഹി ദയവത്തം ഇതുകണ്ണഭ്യോർഖ ഉടനെ അധ്യയപാനികളായി അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ ഇതുകണ്ണഭ്യോർഖം ചെന്ന നിലയുടെപ്പിച്ചു. വലിശോത പാരിദേശം അവിടെ തുടിയിൽനിന്നു ജനപ്പാദത്തെ ഇടയിൽ ദേഹം ഉണ്ടാക്കാൻ ഉത്തോകാരനെമാറ്റി. വാഴുക കലൈഫിം ഉറയിൽനിന്നു ഉശരി കൗറിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സഭാഖണ്ഡപത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രഭിക്കന്നാരെകൈ സന്നദ്ധരായിനിന്നു. വാൻ ജഹാൻ ലോഹി സാമ്രാജ്യക്കാരാണെന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ ദേയയും പരാഞ്ചിയും അവ ഏഴുമണി നല്ലും അറിയാം. അതുകൊണ്ടു ദേഹം കു ടന്നവസ്തും പ്രവൃത്തിപ്പുണ്ട് ദ്രുക്കന്നാരായും ഇന്നിട്ടു ചെയ്യാണെന്നുണ്ട്. അതിലിടക്കം ചുട്ട വത്തി സിംഹാശനത്തിൽനിന്ന് ചാടി എഴുന്നേറും “ഗിക്കാരികളായ വാൻ

നെയ്യും മക്കളേയും പിടിച്ചുകടക്കാൻ, കല്പിച്ചു. അട്ടതു നിന്നിരുന്ന ഒരു ഗദാധാരി ആസാംമ്യൻ കടന്ന പി ടിച്ചു. കടന്ന പിടിച്ചുത്തും ആ ഫുവാവ് തന്റെ കംാറം അവരെന്നു കല്പുത്തിൽ അല്പിച്ചുത്തും നന്നിച്ചു കഴിത്തിൽനാണ്. പിന്നുണ്ടായ ബഹുളം വിവരിക്കാൻ കഴിക്കാൻ സ്ഥി. അക്കും മക്കളും രാജസന്നിധിയിൽനിന്ന് കഴിച്ചു നാണ് വേഗത്തിൽ ബെളിക്കപ്പാടാൻ ശുമിച്ചു. രഞ്ജും ചെപ്പും അട്ടതുചെന്ന പ്രളിക്കണാരിൽ രണ്ടുപേരോ വരും ജഹാൻ ലോധി വെട്ടി നിലയ്ക്കു പതിപ്പിച്ചു. ദൈവിയ അക്കിൽ മുന്നാലേപങ്ങം അവിരുന്നിന്ന് കതിച്ചും സ്വന്നം പാല്പിക്കുത്തിൽ ചെന്നാലേക്കുയും അതിന്റെ വാതിലുകൾ സ്വന്നിക്കുകയും ചെയ്തു. വാൻ ജഹാൻ ലോധി, രാജദോഹിയാണെന്നും ആദ്ദോഹാന്തര ഉടനൊപ്പിച്ചു ചു കുവർത്തിച്ചുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കേണ്ടെങ്ങനും ഒരു രാജവിളംബം പുറപ്പെട്ടു. ഏന്നാൽ അദ്ദോഹം പാത്തി കുന്ന ഭവനംവും ഉരുപ്പുചുരുഡായിരുന്നതിനാൽ രാജവി കൂലംബംത്തിനുംസരിച്ചു പ്രസാതിക്കുന്നത് അതു എഴുപ്പു മണിക്കുന്നില്ല.

ചക്രവർത്തിച്ചുടെ കോപം അധികമായി, അതിരി സ്വാത്താധിതീർ. അദ്ദുംതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയുന്ന പിരേം ധനം പശ്ചിമടങ്ങു വല്ലിച്ചു. ധിക്കാരിയായ ആ പ്രദേശി

என்ற அவிவேகத்தின் ரீகஷயாயி அங்குவிளை ஸுந்
ஹரிஷூ உதியாகதுதீடு எடுக்கியுயிடு; வாங்க
ஹாங் அாத்துச்சிடிய கெட்டித்தெந நிரோயிக்காங் மூடா
யின் கல்லுக்கொட்டு. மூடாயிக்கீர்க் கமிதியெங்கி
ஸுநரியாணகிலு. தற்பிழைய பூஞ்சுகமாரி தகை
நிரெளித்துத்தொண்ணாய அவமாநத்தில் நின் அங்கு
பால் ஹநிழு. நியுத்தநாயி குதித்தித்தெநிலூ; எடுக்கீ
நாலு. அதுக்கீர்க் கூட கல்லுக்கு மநமல்லுமநல்லு
தூதிடியாயிதென ஜங்கநிருதெ காழுகால் கிழக்கையிய
தே. வாங்கஹாங்கலூயிகை தாங் ரெக்கலு. ஸ்ரூவி
தூதினிலூக்கிலு. அது பூஞ்சிக்கீர்க் கூட மூளைக்கை
வெற்றுமாந்தூதித்தெநாக் அங்குவிளைத்தேவுலு. செ
ங்காங் மூடாயின் குதித்தித்தெநமிலூ.

ஸெஸ்ருங்கம் வாந் லோயிழுடெ வெநு வகு
தெதிட்டு, ராஜபோதியாணங் வியிக்கெபூடு அது பூஞ்சு
வோடு கிழக்கைாங் அதுஞ்சாபிடு. அங்குவால் அதுஞ்சை
பகாவை நில்லுரமாக்கி தகைர் பூதுரைரைக்கு பூது
கைாட்டுக்கி வீட்டுக்கீர்க் கதிலிகெந்த கயரினின், ஜங்
கநிருதை சூங்கி காணிசூது மூடாயிகொடு மூடாயிகொடு
தைகெபாட்டை:— “நினைத்தெ அதுஞ்சக்கு”, செ ஸ்ரூவி
டெ, அதாழு, வாங்லோயிழுடெ பூதுரிழுடெ, மூவத்தாறி

ମୁଖେଣ ମଧ୍ୟପାତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରକୋଷେ ଗାଂ,, ଜୀବନାବୀର ମହିଳା
ଶରୀରରେ ଅରାଯୁଧବାଣିଙ୍କ ଲୁଣିଗାପରାତନ୍ତ୍ରଃ—

“ଦୁର୍ଗାମୁଖ” ରାଜକମାର, ଯିରନ୍ଦାରେ କ୍ରୂରତକୋଣଙ୍କୁ
କୀର୍ତ୍ତିକାରୀ ଏବଂ ସାଧିକାରୀ ଲାଭୀ. ସପ୍ତବ୍ରତାକୁମାରୀମେଯ
ମାତ୍ରମେ ଜୀବିତରେ ବନ୍ଦ ଆଶାବିକାରୀ ସାଧିକାରୀ ଲାଭୀ.
କ୍ରୂରମାରାକଟି, ତାଙ୍କୁ ଆଶାବିକାରରେ ସମାଧାରିତ
ବ୍ୟକ୍ତି ମେତ୍ର, ଆଧିକାରଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକୋଣି ବରଗ୍ରାମୀ
ରୀ, ଆଵକ ସପାତର୍ତ୍ତୁଂ ଆଶାବିକାରକୁ ଲାଭୀ.
ରାଜକମାରା, ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟମୁଖୀ କୀର୍ତ୍ତିକାରୀ ଲୁଣିଗାପରାତନ୍ତ୍ରି
ରିକଣୀ. ନିଷ୍ଠାକୁ ଆଶେକ ଲକ୍ଷ୍ୟଂ ବେସନ୍ତରେତ୍ତମାଂ. ଏ
ନିଷ୍ଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ପରାଜ୍ୟପ୍ରଦତ୍ତତିଥାର୍ଥ ପୋଲ୍ଯୁଂ,
ଯିରାମାକେମାକୁ ଅନୁମାନରେ ଆଶେଯଂ ପ୍ରାପ୍ତିକାର
କରି ତା ମାତ୍ରେ ଜୀବନ୍କାରୀ ଏବଂ କାମର୍ପ୍ରଦତ୍ତତିଥାର୍ଥି
ପ୍ରିଣ୍ଟିଲ୍ଯୁଂ”

ଦୁର୍ଗାମୁଖ ପତ୍ରରିବସଂ ଅତି ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନତିଥୟାକୁ
କୁଣ୍ଡି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ରରିତୀର୍ଥକର୍ତ୍ତୁ ରକ୍ତବିର୍ତ୍ତ ଅତିଲୁପ୍ତିକାରୀ
ଶକ୍ତିରେଣେକାନ୍ତ ଯାତ୍ରି ସବୀଳିପିକାରୀ କର୍ତ୍ତୁ ପରାମର୍ଶି
ଯି ପାପଶରୀଯି; ହୁଣି ତା ମାତ୍ରମେ ଉତ୍ସୁଃ ପଦିବଂ
ତିର୍ତ୍ତ ତୁଳାନ ଶରୀ ବେସନ୍ତରିକରୀ ଅଣ୍ଣି ପୋକୁଛି
ତାଟି ମାତ୍ରମେ ରାଜ୍ୟରିତିରେ ପୋକି ରକ୍ତବିର୍ତ୍ତକ. ଲୁଣିଗାପ
କାମିକାରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପରାଧିକାରୀରିତିରେ

കിലും, പിരെറിവസം രാവിലെ അന്തിനെ ചെയ്യേണ
മെന്നറച്ചു പുതുനാടം പുതിയും അദ്ദേഹത്തെ അന്തരമി
ക്കാനും നിയുധിച്ചു ഇഷ്ടവിവരം അന്തപ്പുര സ്റ്റീക്കളാട്ടം
കട്ടംവെത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠം അംഗങ്ങളെളാട്ടം പറയുകയും അ
വരിൽ ഒരു മുക്കാലും പ്രേരയും ചക്രവർത്തിയുടെ കാരണ്ണ
അതിനായി വിട്ടും വെച്ചു് പ്രോക്കെട്ടിവനിരിക്കണ്ണവെ
നു അവരെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അ
വിടെ ഉണ്ടായ അലുമുരയും കണ്ണനീതം ഇന്നപ്രകാരമാ
യിതന്നുവെന്നു് ഉംഗ്രിക്കയാണു് എഴുപ്പും. എതായാലും
അടിമകളായി ബന്ധനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനെക്കാം മ
രണമാണു് വരണ്ണിയമെന്നു് അവരോക്കൊ നിയുധിച്ചു്.
സ്റ്റീക്കളാട്ടു് ചക്രവർത്തി കാരണ്ണം കാണിക്കാതിരിക്കയി
ക്കപ്പെന്നും മറ്റൊന്നും സാന്ത്രം പറഞ്ഞു അവരെ ആലോസി
പ്പിക്കാൻ വാൻലോധി ശുമിച്ചു. അതിനൊക്കെ അ
വരുടെ മുഹപടി, അധികമായ ബാല്യാരമാന്തരമായി
യന്നു. ഇവരും കൂടും കേട്ടും വാൻജലും അവരു
ടേ ഇടയിൽനിന്നു് മട്ടി സ്വന്തംഅരഥിൽ ചെന്നിത
നു, അതുവരെ അടക്കി നിരത്തിയിതനു മനോവികാര
ഔർക്കരു് ബാഹ്യചേഷ്ടകളാൽ സ്വന്തമും ശ്രദ്ധ കണ്ണപ്പു
ട്ടുകൊാംവാൻ അനവാദം നൽകി. അരും പിന്നൊരു
നേരു മക്കളുംവിളിച്ചു പിരെറിവസം രാവിലെ നിരോ
ധക്കണ്ണവെത്താദേശിച്ചുംപോകാനുള്ള കൂരുസമയം

ഇന്നതൊന്നനോ അവരുമായി അലോച്ചിച്ചു നിയുക്തി. ഒരു പുത്രനെപോലെ താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവളിൽ എറ്റവും മഹനീയമായ ഡീസപ്പാവും നിഖിത്തം ബന്ധുശാനി ക്കപ്പെട്ടവളിൽ ആയ പുത്രിയും ഈ അവസരത്തിൽ അവരുടെ ദനിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അലോചനകളും കഴി തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരിൽ ഓരോത്തത്തും അവരവരുടെ അർക്കളിലെക്കും ഉറങ്ങാൻ പോയി.

വാൻജഹാൻലോധിക്കും ഉറക്കം വന്നില്ല. കിട്ടണ്ടിട്ടിൽ നിന്നെങ്കുറും, " തന്നെ ബാധിച്ച ചിന്മാക്ക ലതക്കും അല്ലോ സ്ഥാധനമുണ്ടാക്കണമെന്നു് കാംക്ഷിച്ചു് മുറിയും നടന്നകാണ്ടിരുന്നു. ഈ മുറിയിൽനിന്നും നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള അറക്കം അന്തപ്പൂരണ്ണീകർക്കും ഉറങ്ങാൻ ഇല്ല വരായിരുന്നു. ചപ്പയപ്പകാശമില്ല; മഴക്കാടണ്ടു്, നഷ്ടത്തുമുള്ള പ്രകാശിക്കുന്നില്ല. ഒ.എ അനധകാരമയം, ആക്കപ്പും പ്രകൃതി ഭേദവിച്ചുടെ സ്ഥിതിതനെ വാൻലോധിയുടെ അത്മാവിനെ തൽക്കാലം ബാധിച്ചിരുന്ന മണ്ണവിനു് അന്തിലിച്ചതായിരുന്നു. ധാരാളം മഞ്ഞചെപ്പയുണ്ടു്; അതുകൊണ്ടു് പ്രഭവിക്കുന്ന തല്ലൂതായ ശരീരത്തിനു് ഒരു ആദശരാസം സിലിച്ചുതുറുമ്പുണ്ടു്. അദ്ദേഹം അന്തപ്പൂരിയിൽനിന്നും സഖിപ്പഞ്ഞത്തിന് നടന്നകാണ്ടിരുക്കും അക്കണ്ണു നിന്നു് തിനാസ്യരം കേട്ടതുടന്നു. ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കാൻ അവിടെ കരാനിനു്. പിന്നുണ്ടം കേട്ടു. താ,

നീ മേട്ട് ശബ്ദത്തിന്റെ അത്മഭവതാജ്ഞന്തിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനും ഉച്ചവികാസം സാമ്പ്രദായിക്കുന്നില്ല. പ്രഭാവിന്റെ എദ്ദേഹം തൃടിച്ചുതുടങ്ങി. അകത്തു മുഖം വിളിച്ചു, പിന്നും ഗുഖിച്ചു. അനന്തരമില്ല. വിളക്കകൾ ഒരു പൊംപിച്ചിരിക്കുന്നു. മുൻകളിൽ നടന്നുനോക്കി; ദബ്ദമാനും കേരംക്കുന്നില്ല. പലരേഖയും പേരുചെവാല്ലി വിളിച്ചു. തന്റെ വിളി കേരംക്കുന്ന മാത്രയിൽ ഉത്തരം പറവാൻ സാമ്പ്രദായിക്കുന്നുള്ള അവരുടെ മുഹൂർത്തി ഉരിയാട്ടില്ല. ഇതിന്റെ സാരമെന്തായിരിക്കും? അനീ അധിത്വാശൈളിലും ദോന്തക്കണ്ണളായ പല സംശയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ടെട്ടുവിൽ അദ്ദേഹം ഉള്ളിലെ ഒരു അറയിൽ കടന്നു. കാലിനും എന്നെന്ന തടങ്കൽ, കവിഞ്ഞാ പീണം. എഴുന്നേറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ ചെറിയെയും മുൻ തിൽ ഒരു മരജ്ജു പിന്നിൽ ഒരു വിളക്ക് തല്ലോ പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ണു. മംഗലിക്കി നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ണതെന്നുണ്ടുണ്ടു. തനിക്ക് അത്രുന്നം പ്രിയമുള്ള ഒരു സ്നേഹിതശബ്ദം!! വിളക്കെടുത്തു പോകിപിടിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ സപ്രതം കൈകളിൽ വസ്ത്രവും രക്ഷതം ഘുരണ്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. താൻ തടങ്കാവിണ അറയെ പരിശോധിച്ചുപ്പോൾ ആല്പ്പം കേട്ടിരുന്ന ചീനസ്പരംതിന്റെയും പിന്നീടുണ്ടായ നില്ക്കുന്നതുണ്ടെന്നും അത്മം യേക്കരജ്ജനകമാം വണ്ണും മനസ്സിലായി. പ്രാണം പ്രോക്കാരായ നിലയിൽ കീടക്കുന്ന അനേകം സ്നേഹിതശബ്ദം മാറിട്ടണളിൽ നിന്നും

സാവധാനത്തിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന രക്ഷം അറയിൽ
മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്തപ്പൂർത്തിലുള്ള സ്രീകൃഷ്ണ
ൽ കൗപോദ്ധൂം ശ്രേഷ്ഠിക്കാതെ കുറേപോർ മരണംപ്രാപി
ച്ചവരായും ശ്രേഷ്ഠപോർ ആസന്നമരണരായും കിടക്കുന്നു!
വാങ്ങാഹാൻലോധിയുടെ ശ്രദ്ധകളുടെ കൈയ്ക്കിൽ അക്ക്
പ്പുട്ടുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലത് ആത്മഹത്യാജ്ഞനും അ
വർ എവരും നിങ്ങളില്ലിരുന്നവെന്ന് പറയേണ്ടെനി
പിഡി.

ഈ കാഴ്ച എത്ര ധീരന്നുറ എദ്ദെന്നും പിളി
ക്കുന്നതുനായിരുന്നു. എത്ര മാഹാത്മ്യമുള്ള ഒരു യാഗം!
ഈത്, ഇതു അധികം പേര് ഏതൊരാൾക്ക് വേണ്ടി ചേ
യ്യാൻ ഒട്ടകക്കണ്ണപ്പുന്ന ഒരുപാടിയോ, അധികം എഡ
യത്തിൽ ചുട്ടപഴിപ്പിച്ച നാരാചം തരപ്പിച്ചതുപോലുള്ള
ക്രിയവേണ്ട ഉണ്ടാക്കി. തന്നെ പുത്രമാതാക്കളിൽ അനേ
ക്കും മുതശ്ശേരിരണ്ടിട്ടു ഇടകയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു! അവ
രെ ആനിലയിൽ കണ്ണ ഉടനെ എദ്ദെന്ന ചൊട്ടിത്തുകന്ന്
തന്നിയെ പുറപ്പെട്ട വിലാപം അടയിയേണ്ടും, ഇതി
നു് എറംവും കുന്നമംയ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നണ്ടു
അതുപെട്ട പ്രതിജ്ഞയെചെയ്തു. ജാഹന്നിര അവളിട്ടെ അഞ്ചു
ടേഡവന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച വിലാപിച്ചുകൊണ്ട്, തന്നെ റ
മാതാവ് ഇംഗ്ലീഷിയംസ്പാതമനാശം ചെയ്യാൻ ഇടവത്തി
അവരുടെ നേരെ ഇംഗ്ലേഷ്യുൽ പ്രതിക്രിയ പ്രാത്മിച്ച.
വാൻലോധി, തന്നെ കവിംഗത്തുണ്ടിൽ കൂടി

ഡാന്റയാരയായി ഒഴുകിക്കാണിൽനാ കണ്ണൂനിച്ചീരതന്നേ എ തൃച്ചുകളിന്തഗ്രഹം മുതശേരിരണ്ടാം വല്ലുപ്പിയൽക്കി ലും സംസ്ഥാരിക്കന്നതിനാ മകളിട്ടെ സഹായത്തെ അഭ്യ കഷിച്ചു. ദക്ഷ മയങ്ങളായ വെത്തകളിൽനിന്ന് ശവഞ്ചി തു ഓരോന്നിനെന്നും ഏടുന്നതു വെള്ളിലെയിൽ പോതി തെന്തോ, മകളിട്ടെ സഹായത്താട്ടളി അദ്ദേഹം തോട്ടന്തി തു കഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു കഴിയിൽ ഏപ്പും നേനിച്ചുകിട ഞാഡി മണ്ണിട്ട മുടി. ആ അവസാനത്തിൽ പ്രധാനമായി അദ്ദേഹജ്ഞിൻറെ നേതൃങ്ങളിൽ അനന്തസാധ്യാരണ മായ പെശുകൾം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മരിച്ചുവരുടെ ആത്മാകളിട്ടെ ഗതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു വല്ലേണ്ണാതുമോ, അ നന്തരകമ്മങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു അച്ചു കൊണ്ടും മകളിട്ടെയും സന്നാപാത്രങ്ങളായ ഏയങ്ങളി നീന്നിനും പ്രതികുറിയക്കുള്ള ഒസുക്കുരുത്താളി കു പോണ്ടി പുറപ്പെട്ട വിലാപത്രം തെവപ്പാംങ്ങളിൽ സങ്കരിച്ച ജികളായി ചെന്നുചെന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു.

സുഖാനന്ദമായി ഉപയോഗിച്ചു അരാഹത്തിൽനിന്ന് നീ അവർ മക്കളിയപ്പോൾം അക്കാദേശത്തിൽ പുരോഢാഗം ബാലാശംകേരു കിരണ്ണജാലങ്ങളാൽ ഏതാൻ പ്രകാശിച്ചതുണ്ടിയിരുന്നു. വാൻ ലോധി, തന്റെ അനുചരണം രൂപയാക്കാ നേനിച്ചു വിളിച്ചുവരുന്നതി. അവരുടെസം വു, ചെറുതായിരുന്നവേങ്കിലും ഏപ്പുംവരും ദയപേജിലെ

എക്കാളുമ്പിതിൽ നിശ്ചയുള്ള വരായിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെപ്പും ഒരുണ്ടിയത് വലിക്കൊക്കുന്നതും സാഹസ്രത്യഭാഗി തന്നെവകിലും, ഇപ്പോൾ ഈ നടന്ന സംഭവം അവരിൽ കാരാത്തതന്നെല്ലം ചെച്ചതന്നുത്തിനും മുച്ചുള്ളിട്ട്. വലുതായ അനന്തമായി പോയി തലയിട്ട്, സംശയിച്ചുകൂടിൽ രക്ഷപ്പെട്ടാനോ അബ്ദുക്കിൽ നശിക്കാനോ വാൻ ലോധിയും തന്റെ പ്രാണത്തുണ്ടിയായ അനച്ചാശം ചെയ്യുന്നുത്തിനിൻ്റെ അന്യത്രം തന്നെഴുന്നിട്ടും എഞ്ചയത്തിൽ തങ്ങളാലും ഉദിച്ച യെച്ചുത്തിനിൻ്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഉദിപ്പോയതിനാൽ അവക്കു പ്രത്യുഷിച്ചായിരുന്നില്ല.

വിട്ടിനേരു പട്ടിവാതിൽ പെട്ടെന്ന തുറന്നു. വാൻലോധി മുന്നോട്ട് കതിച്ചു; പുതുതും പുതുതും അദ്ദേഹ ഒരു അനന്തരാവിച്ചു എപ്പിഡിവരും പട്ടണത്തിനേരു പ്രീക്ഷാരംബം ലക്ഷ്യമാക്കി തന്നെഴുന്നും കതിക്കുകയെല്ലാം തന്നെഴുന്നും കതിച്ചു. വരുന്നതു വരട്ടു, എന്നുബാധ്യു മുന്നോട്ട് ഓട്ടന്നും ചെറുസംഘത്തിനേരു ധിരത്തെ കണ്ണു രാജകീയ സൌന്ദര്യം അവരുണ്ടുനിന്നുപോയി. വാൻ ജീജാൻ ലോധിയും കക്കളിയും അനച്ചാശം കുടുങ്ങാറുംപോലെ മുന്നോട്ട് കതിച്ചു അവരെ തട്ടക്കാൻ ചെന്നവരെയോ ക്കു വെട്ടി വീഴ്ത്തി. സൂച്ചൻ ഇനിയും ഉഭിച്ചു നല്പിണ്ണം ഉയന്നിരുന്നില്ല. വെളിച്ചുമില്ലാത്ത നിലയിൽ അപ്പുതി ക്കുത്തമായ ഇംഗ്ലീഷ് വാത്താൽ പെട്ടെന്നു. തന്ത്തിയുണ്ടു്

രാജകീയസെന്റ് അർപ്പ പരിശീല്പി എന്നാണ് ചെയ്യു
ണ്ടതെന്നറിയാതെ വാൻ ലോധിയുടെയും അറൈ ചരിഷ്ടം
രായും വംശിന്മ ഏഴുമുത്തിൽ ഇരയായിത്തീരുകയും ആ
ചെവിയ സംഖ്യം നഗരപ്രദം കുട്ടി ഉടൻ ചുട്ടുകുള്ളം
ചെപ്പാളി.

ഭാല്പുരാധ്യം. 3.

വാൻ ജീവാൻ ലോധിയുടെ അകന്ദിക്ഷാംഹാ
ജകീരസെന്റ് യും തമിൽ ദയ പോരാട്ടം കൂണായതിനു
ശേഷമെ, പ്രതിവിന്റു തജന്നർ അനുചാനഡാക്കം പട്ടണ
ഞ്ചിൽ കുട്ടി വെളിക്കപോകാൻ സാധിച്ചുണ്ട്. ആ
പോരാട്ടം കുണ്ണങ്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞവെളിയും ദയക്കമും
യിങ്ങൾ അപുരീക്ഷിതമായുണ്ടായ ആ ബഹുമാനിൽ
ചതുവാൺയുടെ സോകർ അനവധി കുണ്ണപ്പുട്ടവെ
കിലും പ്രതിവിന്നർ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നവരിൽ അക്കം
ജീവാന്മാരിഡംവേച്ചില്ല, ജംഗന്നിര ചെവിയെണ്ട ആ
റവിക്കുരിഞ്ഞേ കാരി, ശാന്തകൾതിനിക്കുടിയതിനിട
യിൽ പിതാവിന്നർ പിന്നാലെതന്ന് സംടി, അവളു
ടെ ധരം കൂട്ടത്തിൽ മുണ്ടിയിരുണ്ടും, പട്ടണപ്രാരംഭി
ന്നട്ടുണ്ട് “പ്രൗഢം മുംബ്” അടുത്തുത്തെന്ന് അവളെ
തട്ടുന്ന് തിന്നുപുറം കടക്കാൻ നിന്നുംകു വായിക്ക
യില്ല” എന്ന് ആ ഇവതിയോട് പുറകയും അവളുടെ

കതിരയുടെ കച്ചിത്താണ് പിടിക്കാൻ ശുഭിക്കായും ചെയ്യു. ജാഹനിന്റെ തന്മുഖം കാലിന്റെ മടവുകൊണ്ട് കതിരയുടെ ഉദരത്തിൽ ശേഷിയോട്ടുള്ള അടിച്ചും അതിനെ അല്ലോ പിന്നാട്ടുക്കും നയിച്ചതിനാൽ മുരാധിനാം കുറി താണ് പിടിക്കിട്ടിയില്ല.

ഈ സംഭവം നടക്കുന്നതിലിട്ടും, പ്രഭക്കാരിയോ ചികെ, ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവരുംക്കു, പടിവാതിൽക്കടന്നവെള്ളിക്കപാടി രക്ഷപ്പെട്ടു ചുണ്ടിയുണ്ട്. വാതിലും അടച്ചു. ഒരു ദേശം മുന്നൊട്ടു കുറന്നചെന്ന ജാഹനിന്റെ കതിരയെ, കച്ചിത്താണ് പിടിച്ചു നിരുത്തി. ഉടനെ ആ ധിര, ഒഴിവാറു ബുട്ടക്കൊണ്ട് അവൻറെ മനസിംഗംഡാഡിച്ചു. അവൻ ഈ സ്വർഗജും ലജ്ജയും നിഖിത്തം കൂപിത്തന്നായി. അടുത്തായിരുന്ന മരുപടി ഭേദനോടു, ആ എപ്പോൾ കൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. തന്റെ ചിന്താത്തിരുത്തും അഭ്യന്തരക്കേടു ആ ഭേദം അടുത്തുള്ളചെന്നതും അവളിൽ വാർഡു അവൻറെ കണ്ണത്തിൽ അതി ശേഷിയോട്ടുള്ള തീടി പതിനേത്തതും കണ്ണിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ മുരാധി, ലഭ്യനാശിക്കാൻ ചെന്ന ചന്ദ്രക്കരുവെപ്പോലെ, ക്ഷേമപ്രാണിയാണ് പിൻ മാറാൻ കല്പിക്കായും തന്റെ കതിരയെ ജാഹനിന്റെനേരെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അല്ലെങ്കിലും മഹതി, നിങ്ങൾ ഏതുക്കുടം തന്ത

വുകാരിയാണ്” എന്ന മുദാധർ പറഞ്ഞതുകേട്ട ഉടനെ, ജാഹനി, കംാറം ഉണ്ടി കയ്യിൽപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, “ന രിക്കല്ലുമല്ലു. തടവുകാരികായി തൊൻ ജീവിക്കുകയില്ല. അ വാതിൽ തുരക്കും; അക്കുന്നർത്ഥം പൊവാൻ ചുനെ അ നുബദ്ധിക്കും. അതു പെജ്ജുനിശ്ചേങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതി കാരണ്ടിനു പാതുമായി എന്നർ ശബ്ദങ്ങ മാത്രമെ നി നൈപുഖ കിട്ടുവുള്ളൂ. എനെന്ന ജീവനോട്ടുടി രിക്കല്ലും നിങ്ങൾ ബന്ധനസ്ഥയാക്കായില്ല,” എന്ന പ്രശ്നതന്റെ ഭിരും സ്വരത്തിൽ മറ്റുപടിപ്പംന്തെ.

മുംഡ്:—അണ്ണിനെ പറയത്തെ. ഈ അമ്പ്രാദ, മഹോ തമ്മുഴ്ചു ലോധിവംശത്തിലെ സന്താനമായ നിങ്ങൾ കു് രിക്കല്ലും ദേഖിച്ചതല്ല. വിധിവിധിത തെരു ലംഘിക്കാൻ മരണത്തെ വരിക്കുന്നതു, ഭീഷക ക്ഷേത്ര കൂത്രമാണ്.

ജാഹനി:—ക്രൂരാത്മകസ്തുതെ യുഖ്യതക്ക കീഴുക്കുന്നതും ഭിരക്കളുടെ കൂത്രമാണ്. രിക്കൽ നിങ്ങൾ എ സ്ത്രീ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു. അന്ന നിങ്ങൾ ഉപകാരം ചെയ്ത ജീവനിൽ ഇന്ന നിങ്ങൾ അപരാധം പ്രവത്തിക്കുന്നവക്കിൽ അന്ന തൊൻ നിങ്ങൾക്കു കൂ ചുട്ടുകിടന്നതിൽനിന്ന് ഇന്ന തൊൻ മോചിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ എന്നോടു പ്രസ്തുതിലും ചെയ്യാൻ

எனால் நினைக்க சிவபூர்ணம். பூதீயாளங்கிலும்
கிழுமாய என புதியேறிகியலீ என்னென
நினைக்க மனஸ்திலாகு.

ஒன்றிடை பங்கதோ, அவர்தான்ற கதிரையே
முராயிங்கங்கூர அதிரிமும் எடுத்துக்கொண்டுகொண்ட
ஶிரஸ்திடை லக்ஷ்மாங்கி வார்மகாந்த வெட்டி. பசுபி
முராய் கொண்ட கதிரையே தஞ்சிவாங் பிளைங்குக் கூடு
நிர்கிழக்குக்கால் வெட்டுக்காழ்க்காரை சுப்பெட்டுக் கூடு
யாலும் வெட்டு புதிலாகிலூ; அது முராய்க்கொண்ட கதிரை
ஞ்சுக் குத்தித்தென் எடுத்து, அதிரை கிரிமாய சீ
ரிவெல்லிசூ. ஸுங்கரிழும் யிரங்கு அதை அது புதியேறி
நினைக் கிரிமாய ஆகுத்தித்தென் எடுத்து கையை
பெற்றால் ராஜக்காரன் வகுக்க புதுமைப்பெட்டுக்கொள்வதோ.
ஏதுவிட அவேறுவதினென்ற ஒரு தீக்குத்திடை நல்லாக தூரி
வூபரி. அது கங்கேபூரி கொண்ட நாடுகளென்ற ச
கூக்காங்கி பிவாங்கார் எடுத்திசூ. உங்கள் ஜாவ
நிடம் கொண்ட கதிரையே வாதிலிங்காரை எடுத்து. அது
தன்னியூத செய்துகொண்ட கங்கு விழுதுப்பாவாகாலி
நகின் முராய், வாதிட இரண்காந்தால் கொண்ட கே
மாரோடு கூலிசூ. வாதிட இரண்காந்தால் தாந்து,
அவர்களுடுமால் வேறானிட எடுத்துக்கொள்ளி

നൂ പത്രണ്ടുനംഴികളുംതത്, അല്ലെൻ്റെയുംസഹാദരമോ
അതെയും നനിച്ചു ചെന്നുചെന്ന.

വാൻ ജീഹാൻ ലോഡിയും കക്കളം പരിജ്ഞന്തേ
ക്കിം അശോഭാത്മകരാഗി ടാടിപ്പോക്കേഡാർ ഉണ്ടായ ഒ
ബ്ലൂംകേട്ടു ചങ്കവർത്തിക്കും തുറക്കം തെള്ളുകയും അഭ്യേഹം
മെത്തതയിൽനിന്ന ബലബ്ലൈട്ട് എഴുന്നേറ്റു് ഒരു ധാർഡം
എടുത്തു കൈകയിൽ പിടിച്ചു, വള്ള ദൈപ്പൂത്തം വന്നാൽ ത
ടുക്കാൻ സന്നാലുന്നായി നിന്നേക്കാണു്, ഒരു തുറുനെ പി
ളിച്ചു്, അപ്രാണികപ്പിത്തുംയുണ്ടായ ആ ആവാധനകിണ്ഠം കാ
രണമർബ�വാൻ അവനെ നിയോഗിച്ചുയ കക്കയും ചെണ്ണ.
വാൻ ലോഡി നഗരനിവാസികട്ടുടെ ഇടയിൽ വള്ളരെ ജീ
നസ്പാധിന്മുള്ള ആളായിതന്നെതിനാൽ അവരൊക്കും പ്ര
ഥിവിനു് അന്ത്രിലുംകായി ലഘുത്തചെയ്യാൻ ഒരേബന്തിരിക്കു
മെം ഏന്ന ഷാഖാഹാൻ ഡേബ്ലൈട്ട്. ഏന്നാൽ പ്രഥ ത
നീറ്റു വസ്തിയിൽനിന്ന കൈബ്ലൈട്ട് ടാടിപ്പോയിരിക്കു
നാണ്ണനെ വഞ്ചുതാനും കെട്ടുപ്പോൾ. അഭ്യേഹത്തെ സാ
ധിച്ചുകും ജീവനോടുകൂടിയോ, അബ്ദുങ്ഗിൽ കൊന്തി
ടോ, തബർ മുഖാക്കംകാണ്ടുവരാൻ പരിഷ്ടരു്, ഏന്ന
രാജാസവകരം കീഴിൽ വലിയോരു സൈന്യത്തെ നി
യോഗിച്ചുയെ- സൈന്യത്തിണ്ഠം നനിച്ചു പ്രമാണിക
ളായ ചില പ്രശ്നങ്ങളാൽ രാജനിശ്ചയാബേജതു അന്ത്യി
ക്കാൻ യാത്രയായി.

പരിഷ്ടത് എന്ന ഇഴ രാജഭോപകൾ റഹിതനു,
ചക്രവർത്തിമുട്ടെ സന്നിധിയിൽവെച്ചും ആസാം ഉത്തി
നീറ തലക്ക് വടിക്കാണ്ടെച്ചുത്; ധീരനാഡു അ പ്രഥക
മാരണനീറ ആയുധത്തിനീറ ശ്രദ്ധിയെ തക്കഷണാം അനു
ബിക്കുന്തിക്കിനും ഭാഗ്യവശാൽ രക്ഷപ്പെട്ടതും ഇം മ
ന്മ്പുന്നതനെ ആയിതനു. അത് അയാൾ മറന്നിട്ടില്ല.
രാജസന്നിധിയിൽവെച്ചു തന്നോടു അ പിയം പ്രവർദ്ദ
ച്ച ആസാം ഉത്തിനെ ശിക്ഷിക്കാൻമുള്ള അവസരവും പാ
ള്ളുനിന്നിതനു പരിഷ്ടത്, അ സൈന്യത്തിനീറ നായ
കത്തും വഹിച്ചുകൊള്ളാമെനു സന്ദേഹങ്ങേതാട്ടുടി സ
മ്മതിക്കുകയും ഇനിയതു അനുഭാവിക്കു മുമ്പിൽ, ഏ
നീറ യജമാനനീറ ശത്രുക്കളെ ശിരസ്സുകൾ അനുഗ്രഹി
ചല കോട്ടയുടെ ചുവരിനേൽ കിടനും ഉണ്ടായുന്നതിനും,
അവരുടെ ശരീരം ഗ്രൂപ്പലുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുനില
യിൽ കാശാഗ്രഹണതിൽ കിടനു കണ്ണപ്പെട്ടുന്നതിനും, ഈ
ചവരുത്തുമുനും വീരവാദം ചെയ്യും ചെയ്തു. ഈ വീര
വാദംകേട്ട ഹാജരാൻ തുള്ളിപ്പെട്ടു. ലോധിവംശങ്കാ
ട തന്നീറണ്ണവകനാമുള്ളവിശ്വേഷം ചക്രവർത്തിമനസ്സിലും
കിയിതനു. അ വംശത്തു ഉന്നുലന്നാശം ചെയ്യാൻ
സ്പന്നം ജീവനെത്തടിഉപേക്ഷിക്കാൻ പരിഷ്ടരു മടക്ക
യിട്ടുണ്ടും ചക്രവർത്തിക്കു ബോധുമണ്ണായിതനു.

പരിഷ്ടത്, കായബലം കൊണ്ടും മനോഭെയയും

‘കൊണ്ടും പ്രശ്നവിനെടിയ താൽത്തിക്കാരനായ ഒരു യോ
ധാവാദിതന്നു, ശക്തിയും ദൈർഘ്യവും നിഖിതതം അഡാൾ
രാജകീയസെസ്റ്റ്യൂത്തിൽ ഒരു ഉന്നതപദവി പ്രാപിക്കു
കയും ചക്രവർത്തിയുടെ അംഗരക്ഷകനും അട്ടഞ്ച സേവക
നും അധികാരികയുംചെപ്പു. വെറും ഒരു ഭേദങ്ങൾ നി
ലയിൽനിന്ന് ഇതു ഉയൻ ദത്തപദവിയെ ഉംചീച്ചതി
നാശേഷം തബൾ നാമധേയം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായി
തീരത്തുവണ്ണും ഒരു ഉന്നതവസ്ഥയെത്തിൽ സംബന്ധമാവ
നേരുന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. ലോധിവംശത്തിൽ
അത്രുതം പ്രകാശമുള്ള ഒരു ദിവ്യമായി പ്രശ്നാടിക്കനജാ
ഹനീറയുടെ നാമധേയം സർജനജ്ഞഭാടിയും സ്മരിപാം
തനിന്ന് വിഷയമായിട്ട് അല്പകാലമായിരിക്കുന്നു; അവളു
ടെ സൗംഞ്ഞ്യത്വപ്പുറവിയുള്ള വ്യാതിയുംവംശഭൂഷിയും
ആലോച്ചിച്ചു് ആ ആതിപ്രസ്തു കന്തകരെ ഭാഷ്യകാർക്കാ
ൻ പദിഷ്ഠത്തു് ആഗ്രഹിച്ചകൊണ്ടു് കരുകാലം കഴിച്ചു.

അങ്ങിനെ തബൾ അത്രാഗ്രഹത്തിനു വിഷയ
മായ ആ ജീവനോദ്ധാരിനിയെ അഭിന്ധവമായി കണ്ണിതന്നി
പ്പുക്കിലും അവളുടെ അനോക്കമുണ്ടായെല്ലും ജനസാ
രം പംഞ്ചക്കട്ടിനെ വിശ്വസിച്ചു് ആ കന്തകയുടെ
പാനിഗ്രഹണത്തിന്ന് അഡാൾ അപേക്ഷിച്ചു; ആ അ
പേക്ഷഃ എറിവും നില്ലുരഹാക്കി ഉപേക്ഷിച്ചെല്ലുടുകളും
ചെയ്യു. ഇതു് ആ താൽത്തിക്കാരനും കുറിനമായ കോ

പരഞ്ഞ ഉദ്ദീപിച്ചുച്ചു. ഒരു ശ്രീരാത്രി നിദിക്കപ്പെട്ടുക
യെന്നത് ഏകദിനം ഒരു പാടിലും അവശ്യാനം
ഞണ്ണ വിചാരിച്ചു, എത്തും ഒരു കാലജം ശ്രദ്ധിനാം
കറിന്മാരു പ്രതികാരം ചെരുതുണ്ടെന്ന് അഭ്യർത്ഥം ആ
ബോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ. അന്നു രാജസന്നി
ധിയിൽബെച്ചു ഡീരനു കൊപിപ്പുമുഖായ അപേശാംശു
ഞിനോട് താൻ ആ നിംഫൽക്കുട കാണിച്ചത്, ആ ച
ക്രിസ്തും അച്ചുനീറഞ്ഞു കോപജിനിനു സംഗതിവരു
മുള്ളെന്നും അതുനിബിന്നം രാജിക്കോപത്തിനു കാരണം
മാകനു വല്ല കറിന്മെങ്ങും അവർ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ
പ്രതിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ചെങ്കുതായിരുന്നു. അയാളിട പ്ര
തീപ്പിക്കപാദവത്തെന്ന സംഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടണ്ണായ മ
ലഭത്തിനു മുട്ടുകൾക്കു സംഭവിച്ചു കാഞ്ഞിനും, താൻ ആ
രീച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ അനുള്ളിക്കു
ന്നവയായി മന്ത്രക്രാന്തും ആ അവസ്ഥയെ അതിന്റെയി
സന്തോഷത്തും പിനിയെന്നിക്കാൻ തീച്ചുപ്പെട്ടതു
കയും ചെയ്തു. എത്തുനെന്ന ആൺപത്രക്കരമായ ഭാഗ്രഭാ
യാലും അതിന്ത്തുടിനിർബന്ധം പ്രവർത്തിച്ചു, വല്ലുവിയത്തിലും
പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കഴുലുള്ളദയന്നായി
രണ്ട് പരിഷ്ഠത്ത്

ചതുവർത്തി ഇനിയെന്നുണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുകയെ
നും തനിക്കു നേരു എത്തും ശക്തിചുജ്ജി

ണ്” അ വക്കെടുവയനാ മറ്റൊരു ജീവാൻലോധി ഒന്ന് സ്ഥാക്കാണ്ടു ശരിംഗാക്കി തീച്ചുയാക്കി കഴുത്തിനും. പശ്ചാത്യത്തിനാം തങ്ങാട്ടുണ്ടായിരുന്ന പുക്കരയ അദ്ദേഹം നല്ല വള്ളം ഉന്നുമിലാക്കിയിരുന്നതിനാൽ തന്റെ ആ ഒരു ത്രംബവായിരാക്കിരിക്കും അതു സൈന്യപ്രതിഭാവം നേതാവു നാം ലോധി വിശ്രസിച്ചു. അദ്ദേഹവും ചെറുബൈസ്യം വും എങ്ങും നില്ലാതെ നാലുത്തമ്പുന്നാഴിക കരിരയോ ടിച്ചു ഒടുവിൽ ഒരു പുഴക്കരയിൽ എത്തി; അവിടെ നി ക്ലോണ്ടിവനു. ഉള്ളിരു അകലപ്പൂർണ്ണ പുഴ; ഒരു കിലോമീറ്റർ ശൈത്യം; ഉഴക്കാണ്ട് വെള്ളം കരകവിനേതാ മുക്കനു. ആകപ്പും അ നദിക്കടനു പോകയെന്നത് അ സാമ്പ്രദായിരുന്നു. വള്ളര അകലപ്പത്തിൽ കത്തി ലഭിച്ച അതിശീലപ്പും ഉഴക്കരയും ഉഴക്കിന്റെ വേഗംകൊണ്ട് അ വിടവിട ജീലുവത്തണ്ഠം ഉണ്ടാകരയും ചെന്തു ദയക്കര മാധ്യമിൽനിന്നിരിക്കുന്ന ആ താംഖിനിയെ അശ്രൂത്യവരായി തരണം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം നിവൃത്തിയിലേണ്ടിനു വന്നതിലി. ഓട്ടമോ പട്ടവോ എങ്ങും മല്ല; ഏക്കുംണ ഉഴക്കിന്റെ ശൈത്യികാണ്ട് അഴിമുവത്തേക്കു. തഞ്ചുക്കൊണ്ട് ചോയിരിക്കുന്നു. മരത്തിന്റെ ഒരു പാലം ഉണ്ടായിരുത്തും ലഭിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. പലദിക്കിലും ചെള്ളിം കുറിയിലേക്ക് അതികുചിച്ചു കടന്നു, ഉയൻ സ്ഥലങ്ങളും കൈയുള്ള ലിക്കുകൾക്കും വള്ളിരു നാഴിക കൂറത്തുള്ളം ജീല മയ്യായി അനിന്നിരിക്കുന്നു.

ഇത് എറിവും പരിപാപജനകമായ ഒരു പ്രതിബദ്ധമായി തന്നെ വെന്ന പാഠം അതിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നു ചെളും, അവിടെ നില്ലായല്ലാതെ ഗതുന്നരഹിതം. ഈ സ്ഥിരത അനിഷ്ടസ്ഥാപകമായ ഉന്നോതിയാണെന്നും കാരിക്കാം എന്നും വിശ്വാസിയാണ് ശ്രീകൃഷ്ണകാരം റീംപ്രോഫേഴ്സ്. ഒരു ദിക്കിൽ അനും രാത്രി വിശ്രമിക്കാൻ തീച്ചുരാക്കി. കഴിഞ്ഞ ഇതുപത്തുനാലുമണിക്കൂർഗ്ഗേരം മാനസികമായും കാരിക്കാം ഉണ്ടായ കുപ്പിന്തനിന് അല്ലോ പരിശോന്തിയിൽ കിടന്ന ഒന്നു കണ്ണുചുമ്പിക്കി. എത്ര സന്താപജനകങ്ങളും മമ്മേഡിക്കങ്ങളും ഭായചിന്തകളും അദ്ദേഹത്തിനെന്നും മനസ്സിൽ തുടർന്നു മനോരംഗത്തിൽ നടന്നു. മെച്ചുതേ ! തങ്ങൾ ഒരു ഉണ്ടായ. ഭയക്കരമായ സംഭവം കൊടുക്കാറിന്നേരം ശാശ്ത്രിയിലും വേഗത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്നേരം മനസ്സിൽ തുടർന്നു കിടന്നപോകയും ഇപ്പയത്തിൽ എറിവും മനസ്സിലുണ്ടായ യാതനാട്ടിലും അനുഭവശാക്കിയും ചെങ്കു. തന്ത്രങ്ങാലം തനിക്ക് അനുഭവമായ ആപണങ്ങൾക്കാധാരം ഗമിക്കിയെ ഓളം പാദമുഖം വ്യാകുലതയും ഉണ്ടായി. തനിക്ക് എത്രി രാഖി ചതുവർത്തി അയക്കാൻ സംഭവിച്ചുനേന്ന വിശ്വാസിച്ച ചലിയ സൈന്യത്തെ എതിന്തുനിഷ്ടിയാണ് സഹായികളാണി അല്ലോ പേര് മാത്രമേ ഉണ്ട്. ഓടി രക്ഷ

ചുട്ടു കെ വന്നുവാൻ, രോഷ്ടലൂഷ്ചാവ ആ നദി അതിനൊരു പ്രതിബാധയായും റീസ്റ്റിറിക്കന്നു. ശ്രമിക്കുന്ന പ്രവർത്തന എതിരിട്ടു ജയിക്കാതെന്നുള്ള ഫോറം തന്റെ പാശിജനങ്ങൾക്ക് അനേകം ഒഴിവുണ്ടായി. തന്നെ സംഖ്യ സിഡ്നീയുടെയോളിം, വാൻ ലോഡിങ്ക് ലേഡം ഷൈഡിംഗ് തിരന്നില്ല; എന്നാൽ, തന്റെ ഉക്കാളുകൾ ദിശയിൽ മുപ്പൊമ്പ്, അടക്കാന്തർ സാധിക്കാതെ കിടന്നുയെന്നു വേദനക്കു വരുത്താനുകയും ശേരിരു മുഴുവൻ കുട്ടിക്കിട വിം ഷ്ടീ കയും ചെയ്തു.

തനിക്കു ചുറ്റം കാട്ടരിപോലെ പാന്സ് പ്രഥമിച്ചു അടക്കുവരുന്ന ആപത്തിനെപ്പറ്റാറി ആലോച്ച കം തോട്ടം അത് എത്രമേൽ രേഖകരംായി തോന്തിരുണ്ടു, അതുകൂടി ഉജുഞ്ഞിൽ ഉജ്ജവലിച്ചുതുടങ്കുകയും, എത്രുവന്നാലും ശരു സെസന്റേംബർ കീഴുട്ടണാതെ അതിനെ എതിരുതു നില്ക്കു കത്തന്നുവയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ഒട്ടവിൽ ഉറഞ്ഞുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ, പിറേറ്റിവസം സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ആപത്തിനെ വല്ലവിയത്തിലും താഴുനില്ക്കാൻ മനസ്സുകൊണ്ടു തീച്ചയാക്കിയ ശേഷം അദ്ദേഹം ഗാസമായി നിന്തുപ്പാവിച്ചു. മനോഹരിക്കു വല്ലവിയത്തിലും അതിയായ ഉപദിവം നേരിട്ടേം അനുഭവമാക്കുന്ന കബാലത്തിനു തുടർച്ചയായി സംഭവിക്കുന്ന മനോവിദ്ധിക്കും കണ്ണുകെട്ടം ആഞ്ചേരി

ഒവസ്മാം എതിംവലമാഷി പ്രവർത്തിക്കും. ഈ സംഗ
തി വാൻ ലോധിയുടെ ഉരക്കത്തിനുന്നതുലമാഷിതിന്.

ഉണ്ണപ്പീന് അദ്ദേഹം ഏഴുനേരം. ഉറങ്ങം ഞെ
ട്ടിയ ഉടനെ കേട്ടത്, രാജകീയസെസ്റ്റും തനിക്കന്നേരെ
അതി ശ്രീമും കതിച്ചുവരുന്നും സന്ന വർത്തമാനബാധിയും
നും. ഉടനെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിയെയും തന്റെ അട്ട
കലേക്ഷണ വിളിച്ചും അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടും ഓടിപ്പോ
കയെന്നതു കൊഡം അസാല്പും ശാഖാനു ധരിപ്പിച്ചതി
നാശേഷം ശരൂക്കിട്ടെന്ന കാരണം തത്ത അത്യിച്ചും അവക്ക്
കീഴുച്ചോൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നണ്ടോ എന്ന് അവരോടു ചൊ
ടിക്കുകയും താൻ എതാജാല്പും യുദ്ധം ചെയ്തു മരിക്കാനാ
ണും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറകയും ചെയ്തു. മു
ത്തുകനായ മുസ്ലീൻ അച്ചുറുന്ന അനുകരിക്കാനാണും താ
ച്ചയാക്കിയതെന്നും ശരൂക്കിട്ടെന്നു ശൈയിൽ അക്ക്ലൗണും
തിനേക്കാൾ മരിക്കയാണും ചോദ്യത്തെന്നും താൻ വിചാ
രിക്കാനവേണും മറ്റപട്ടി പറഞ്ഞു. ആസാം ഇള്ളം അതി
നാനുളിച്ചതെന്ന പ്രതിജ്ഞയെച്ചു.

അപ്പോൾ വാൻ ലോധിതന്റെ പുത്രിയെ നോ
ക്കി ഇണ്ണിനെ ചോദിച്ചു:—“നീയോ മക്കളും? ലോധി
വംശത്തെ നിലനിറ്റാക്കത്തക്കവണ്ണും നീയെങ്കിലും ശേഷി

ചു, നിന്റെ അച്ചന്മാരു പ്രവർത്തിച്ചു അനുംദത്തിന് പ്രതിവിധി ചെയ്യാൻ പക്ഷം സാധിക്കുന്ന ഒരാളെ ദത്തവായി സ്വീകരിക്കാമല്ലോ നല്ലതു്? അതിനു എതിരായി നിണക്ക ഒപ്പിത്തും പറവാനെന്നോ?”

ഈ കേട്ടപ്പോൾ, “ ഉണ്ട് അച്ചും ഉണ്ട്,” എന്ന പറങ്കുകൊണ്ട് ആ യുവതി പിതാവിന്റെ മാറിൽ പീണം; അവൻ പിന്നെയും മുഖിനെ പറങ്കു:—“വാ സ്ഥാനത്തുകാം ഭരണമാണ് നല്ലതെന്നുകയറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ വംശത്തിലാണ്” എൻ്റെഴും ജീവനം. ആത്മാവിന്നണ്ണാ ലിംഗദേഹം ഇന്നിയന്നെത തലമുടക്കപ്പും ഏററവും മാധ്യാസ്ത്രമുള്ള അധികമാധികരണാട്ടക്കുടി അനുകരിക്കാൻ സംഗതിവത്തുന്ന കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തോറ്റുകളിൽ വരുത്തുകയോണ്ട് ആ വംശത്തിൽ പിറന്ന മറുജീവരെ കുറിച്ചും, ആ വിധം ഫോറുത എൻ്റെ ആത്മാവിനും ഉണ്ണന്നുണ്ട് എൻ്റെ വിശ്രാംസം. ശാന്തസ്ഥിതെ രക്തംകുണ്ടുകൂടിയ വഡ്ഗവും കൈകുറിയ ധരിച്ചുകൊണ്ട് മഹി ക്ഷേമാദിനാണ് എൻ്റെ നിശ്ചയം. മുരംബാനുകാം താനു പ്രാപിക്കാണു ഇം കംബരത്തെ എൻ്റെ സ്വന്തം രക്തംകുണ്ടുകൊണ്ടുനാതാണ് തോറ്റുകയെന്നു വിചാരിക്കുന്നു”

ഈ കേട്ടപ്പോൾ, അച്ചൻ തന്റെ മക്കളെ ആ

ലിംഗനംചെജ്ഞ. അരിൽപ്പീന, 300'മേഡിണ്ട് ചെറു
താങ്ങാക്കിലും ഡിരൂഡാരാ തന്റെ 'അന്നപാദാ' വി
ളിച്ചു. ശ്രദ്ധപാശ കീഴുണ്ടാരെ അവശേഷ പോൾ ചെ
ങ്കു മലിക്കാനാണ് റാൻ നി തുടിച്ചതെന്ന അവരെ അ
റിയിച്ചു. ഈ നിശ്ചയത്തെ അവരെരെക്കു കൊണ്ടുകൂടുക
ം പാപ മിക്കളെ എന്നതുനില്ലോരുള്ള ഒരുംഗംപാർപ്പി
ചെയ്യുകും ചെജ്ഞ. റാൻ കനകളിൽ ഉണ്ടായില്ലാതി ഈ
ചുങ്കിലും ഒരു വിമീക്ഷാനായിതെന്നതിൽ വാൻ ജഹാൻ
ലോധിയും തന്റെ ക്രിക്കറ്റാം പ്രഭേദിച്ചു. അവിടെ
ബന്ധു ശ്രദ്ധസെസ്റ്റുതെന്ന എത്ര രിടാൻ വേണ്ടുന്ന ഒരുക്ക
ഒപ്പം ചെജ്ഞ കഴിഞ്ഞെ ഉണ്ടെന്ന, രാജകീയസെസ്റ്റുതെ
നെൻ്റെ ദുന്നാനി തങ്ങൾക്കുന്നേരെ വരുന്നതു അവക്കണ്ടു.
ഈ മലിനക്കു എറിംഡം ഉറപ്പുള്ളേ ഒരു പശ്ചേതഥായിതെ
നു മുൻഭാഗത്തുകൂടി മാത്രംബന്തിലേക്കു പ്രഭേദിച്ചു
കൂടു പിന്നിൽ നടയാണ് ക്ഷേപ്പേട്ടാട്ടുന്നതിനു.
തന്മുഖാഗ്രിത്തിന് അ നാലിതനെ അവരുടെ പിറകിൽ
വലിക്കേണ്ട ക്ഷണായും തീന്.

രാജകീയസെസ്റ്റുണ്ടായിരുന്നിൽ എന്നുംയിരുന്നിൽ അ
ധികം കതിരംഭുവകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വാൻ ലോധിയു
ടെ ചാരി ചാരകളാൽ അതിൽ പത്തിലെംബംപോലുള്ള
ഒന്നായിരുന്നില്ല. ശ്രദ്ധപാർപ്പി സാവധാനത്തിൽ വന്ന മല
യിട്ടുക്കിൽനിന്നു എക്കുദേശം 450 വാര മുൻതു നിന്നു;

ഉടുന്ന വാൻ ലോധിയോടു കീഴുക്കണാൻ ആവാളും സ്ഥലം
ഇതിനു ധിക്കാരമുള്ള ഒരു മഹാപാടി കുട്ടി
കീയസെന്റുങ്ഗൾ നേരുത്തു ചന്ന. കുറേനോരംകു
പോരംട്ടു നടന്നതിനു ശേഷം രാജകീയസെന്റുങ്ഗൾ,
പിന്നോടു മാറ്റേണ്ടിവന്ന. ഈ പരാജയംകൊണ്ട് ദാർ
ഡേയും ഷൈഖും ബൈജിലുംഡംവ്യാബവളത്തിൽപ്പോരാശില്പി
അവർ പിന്നോടു മുന്നോടു ചന്ന. പിന്നോടു തോറ്റ
മട്ടണി.

ഇങ്ങിനൊ സന്ദൃശ്യം കുന്നതു വരെ പലപ്പുംവല്ല
വും മുന്നോടു ചന്ന എതിരിട്ടുകളും നായാ പ്രായഗ്രാം
ചരാജയപ്പെട്ടുകിയും ചെള്ള ശേഷം രാത്രിക്കാരിയപ്പോൾ
രാജകീയസെന്റും നമ്മിപ്പുറമുള്ള ഒരു കുന്നിന്ത്യൻ ചെ
തവിൽ പാളിയം കെട്ടിപ്പാർത്ത. അവരുടെ മുടക്കിൽ
1200-ൽ അധികംപുൽ കൊല്ലിപ്പെട്ടുകിയും അതിലാരക്കി
അഭ്യർത്ഥികൾക്കു മുറിവേല്ലുകളും ചെള്ളിത്തന് വാൻ ലോ
ധിയുടെ സെന്റുണ്ടിന്ത്യൻ ഇടയിലും ഇപ്രകാരംതന്നെ
നാശം സംഭവിക്കാതിരുന്നില്ല. മുറിവേല്ലാതെ 150 പേ
ര് ചാതുവബ്ദാക്കിയുണ്ടായിരുന്നുള്ള 300 പേര് മരിച്ചി
രിക്കുന്ന. ഒരു പേരു കറിന്നബാക മുറിവു പററിട്ടുണ്ട്
ഇനിയും യുദ്ധം മുടക്കാതായാൽ തന്റെ ദുരിവൻ സെന്റു
നാശം നശിക്കേണ്ടിപ്പാരെ ശരം ധാതൊരു മലവും ഉ
ണ്ടാക്കുന്നതല്ല.

ഇന്തി എറിവാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ആലോച്ചിപ്പാൻ ശേഷിച്ചുവരാക്കു ചേര്സു ഒരു ദയ സഭക്കിട്ടി സ്വംജനങ്ങളിൽ മരിക്കുന്നതുവരെ ഇതു ചെയ്യുന്നതുനാശനം ഏറ്റുകുക്കേണ്ടതു അബദ്ധം അഭിസ്രാം തുട്ട്. എന്നാൽ വാൻലോധി പുഴയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് രംഗം പ്രാപിക്കാൻ ശുചി കേന്ദ്രമെന്നു ഇല്ലെന്നും അവസാംഉള്ളതും പറയുന്നു.

ഇല്ലെന്ന് ഇങ്ങിനെപറയുന്നു:—“അക്കും നിങ്ങൾ ഈ ഇനിഡിംജിവിച്ചു ശത്രുക്കളോടു പ്രതികരിച്ചുംചെയ്യും ആളിംബു എന്നും മാത്രമല്ലെപ്പു, ഇന്നേതെത്തു യുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കറിനമായ മുറിച്ചു പറാറിട്ടും അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഈ ഇനിഡിംജിം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതായാൽ അതു ചെരം ദയ ആത്മഹത്യമാത്രമെ അരയിരിക്കുമ്പോളും. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനെന്നും തൽക്കാലസ്ഥിതി ആലോച്ചിച്ചും ഒരു ദയ യുദ്ധത്തിൽക്കൂടി എല്ലെല്ലാംകൂടുതലും കുറയ്യുവല്ലും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കുറിരക്കുന്നുണ്ടോ; അക്കിര കടക്കാൻ കൂമിച്ചുനോക്കിയാൽ നിങ്ങളുടെ കുതിരക്കുന്നുണ്ടോ; അക്കിര കടക്കാൻ കൂടിച്ചെത്തുന്നവരും. ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളെല്ലാംകുംപിനിൽനിന്നും എത്തിക്കാതെ തെന്നും നോക്കിക്കൊള്ളാം.”

ഇതിനും വാൻലോധി ഇങ്ങിനെ മറച്ചിപ്പറയുന്നു:—“പുഴുക്കക്കുന്നതും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും രണ്ടും ഒരുപാഠേയും ആ പാഠക്കുന്നതുംബും. പുഴയിൽ മുന്തിരിക്കു

നന്തിര ക്ഷാമം മാനം മുദ്ദത്തിൽക്കരിക്കുന്നതാണ്”.

വസ്തുവിധിയിലും പുട്ടക്കടന്ന രക്ഷിപ്പുടാൻ അ വിക്രീഡിക്കുന്ന ആവശ്യ പിന്നാഴംനിംബുസിച്ച ശ്രേഷ്ഠം വാൻ ലോഡി ഇന്തിനെ പറത്തു:—“എന്നെന്നും മക്കളെ ഇവിഞ്ചിട്ടു എന്നും ഓട്ടിപോകയോ? ഒരിക്കലുണ്ടില്ല. എന്നും പൊക്കിള്ളുതിൽവെച്ചുതനു മരിക്കും. എന്നെന്നുംകൂടു മുഖ്യം ചൗഢി മാനന്തരാട്ട മരിച്ചുതിനു ശ്രേഷ്ഠം ഭേദം പരുവം പുണ്ണനായ ഒരു മന്ത്രജൂനായി ജീവിക്കത്തക്ക കമ്മം എന്നും ഒരിക്കലും ചെങ്ങുയില്ല”

ഇന്തിനെ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലും കൂടിത്തെറേ സ്ഥം വാൻലോഡിയും പുത്രിയും പുത്രമാരിൽ ഒന്നവനും പു ശ്രീനന്ന രക്ഷിപ്പുടാൻ മുമ്പിക്കേണ്ണമെന്നും, ആവർ മരുക രയിൽ എത്തുന്നതുവരെ, മരുര മകൻ ശരുക്കളെ ഏതി ദ്രുതി നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും അഭിപ്രായക്കൂട്ടുകൾക്കും വളരെപ്രയാ സപ്പേട്ടു ശ്രേഷ്ഠം വാൻ ലോഡിയെകൊണ്ടു അഞ്ചിനെ സ മന്തിപ്പിക്കുകയുംപെയ്യു.

ഇന്തിനെ തീച്ചയാക്കി എപ്പിട്ടാവതും ഉറന്നാൻ പോയിക്കിടന്നു. രാവിലെജായി; സഹോദരനും രണ്ട് പ്രേക്ഷം മുദ്ദത്തിനു സന്നദ്ധരായി; സൃഷ്ടിനു ഉഡിച്ചു ഉയ സ്ത്രീക്കും; അപ്പോൾ സഹോദരനുമിൽ തുരഞ്ഞും അ

ക്ഷേತ്രം നന്നിച്ചു പ്രേക്ഷിക്കുതെന്നും അരുരാണ് കുറയിൽ നിന്നു മുഖം ചെയ്യുന്നതെന്നും ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അവ യെടുത്തയിൽ തക്കംബാധി. അതിനെപ്പറ്റി സംസാരി ആക്രാണ്ടിരിക്കോ, ആസാംമുത്തിനെ രാജസന്നിധിയിൽ വെച്ചു പടികൊണ്ടു അടിച്ചു പറിഷ്ക്രി സൈന്യത്തി നേരു നായകഗമ്യാനും വഹിച്ചു പ്രത്രംഖി നാധി.

ഉടൻ ആസാംമുത്ത് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—
“അതോ, കൊഞ്ചം കിഴുക്കാധി. അതോ ഏറ്റെന്നും ശരു. ഏ നോട്ട് പ്രത്രുക്കാധി പാതയ്ക്കും കാണിച്ചു ശരു. ജേ, സ്ത്രാ, തന്നെ ശരുവോട്ട് പ്രതികാരം ചെങ്കുവാൻ സിലി ചു അവസ്ഥാനെ നിങ്ങളുടെ സഭവാദരനു നഞ്ചിയാക്ക താഴെ. അക്കുനോട്ടുക്കി ഓടിപ്പോംവിൻ. തോൻ ഇവിടെ നിന്നിട്ട് എൻ്നും പകവിളിക്കു.”

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ആസാംമുത്ത് തന്നെ കതി രയ മുന്നോട്ട് ഓടിച്ചു; അവൻ്നും അക്കുനും ജേജും നും അവരുടെ കതിരകളിൽ പുഴയിലെങ്ക നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അമല്ല്യാധി. 4.

ശക്തിയുള്ള ഒരു മുറിച്ചു നബിക്കപ്പോൾ വാൻ ജീവാൻ ലോഡിയും മകനും വളിരേപ്പുയാസപ്പെടുന്നു. അവരുടെ കതിരകൾ നമീ പോശാൽ വള്ളേ ദുര

ഡേൽ ചന്ദ്രൻ നയിക്കപ്പെട്ടുകയും അതുനും കമ്പിണിച്ചു പരവ ശൈലുടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒവക്കും വളരെ ബോണി തീരപ്പേരുന്നൊരു സ്വഭാവിനിസ്ഥനിനാൽ അക്കാ ര ചെന്ന കയറുന്നതിൽ പ്രധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു അഭ്യർഥായി. കരയിൽ ഒപ്പനിറങ്ങിയ ഉടനെ, തങ്ങ മു രക്ഷപ്രാപിച്ചു പിവരം മഹാശ്വരനായ ആസാം അതി നെ അറിയിപ്പോൾ ഉച്ചതിൽ തുകിവിജിച്ചു. പക്ഷി ആസാം അതിലോ കാണ്ണാൻ അവക്ക് സാധിച്ചിരുന്നു. ആ ആധാവ് ഏറ്റവും അപത്തകരമായിരുന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ അതുനും ധിന്ദയോടുകൂടി എപ്പട്ടിരുന്നു.

ജാഹനീര തങ്ങളിടെ പിരകിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്ലീന കണ്ണപ്പോൾ അവളുടെ പിതാവിഞ്ഞണായിരുന്ന പാരവശ്രൂം അതിപാരണമായിരുന്നു. നബികടക്കണ്ണതിലും ആ ആപത്തിനെ ഓൺഗിട്ട് അവൾ പിന്തുംറിയിരിക്കാം; അവളുടെ സഹായരണം ആ ചെറുസെസന്നുവും നിന്മേഷം നാലിച്ചുപോകമെന്നാജ്ഞതോന്തിയും, തനെ; അതുകൊണ്ട് അവൾ ശ്രദ്ധക്കാരിക്കാനും പുലിഡൈ അവലുംവെരുക്കി അവക്ക് കീഴുക്കണിയിരിക്കാം. എന്നിണിനെന്നയായി തന്ന വാൻലോഡി ആളുംവിച്ചാരിച്ചിരുന്നതോ. എന്നു തു അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതോ അവളുടെപ്രകൃതിക്കും എത്ര മേൽ പിവരിതമാണെന്നു് ഓൺപ്പോൾ മേൽപ്പുകാരും

ഒരു വിചാരങ്ങൽ അനേകഹം തത്ക്ഷിണം ചന്ദ്രസ്ഥിതിനും ബഹുമിഷ്ടരിക്കുകയും അസാംശീതിനെല്ലം പിതാവുംതിൽ പങ്കെടുത്തിവാൻ തന്നെ അവർ തിരുയ്യാക്കിയിരിക്കും മെന്ന് ദുഃഖായി വിശ്രദിക്കുകയും ചെയ്തു. എതായം മും തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടതിനെല്ലറ സൗചക്കമായ ആള്ളുവിളി കേൾക്കാൻ സംഗതിപ്പനക്കിൽ, മുഖഘാരാരായ ശരു ക്കാളാട്ട പോരാട്ടന്തിൽ നിന്നു വിരിഞ്ഞു, താഴും ത നെല്ലറ മുത്തമകനം ചെയ്തതുപോലെ രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ ആ സമൂഹരിസ്വേദരനാൽ ശുഭിക്കുക്കുന്ന അപര ഒ പിതാവ് വിശ്രദിച്ചാശ്രദിച്ചു.

ജർമ്മനിറയെപ്പുറി അനേകഹം വിചാരിച്ചതു വ ത്രൈ അംബലുമായിതന്നില്ല. അ തദ്ദാനി, സമോദരനെ പരിഡാതെ അംബാർ മരിക്കുന്നക്കിൽ നന്നിച്ചു മരിക്കാ നോ, അംബാർ രക്ഷപ്പെട്ടുനുക്കിൽ നന്നിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ടു നോ, നിയുദ്ധിച്ചിരുന്നു. വാൻ ജീവാൻലോധിയും മു ല്ലുനം പുഴക്കിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനൊരാജകീയസ്ഥാനം മലകിട്ടക്കിനു നേരെ സാവധാനത്തിൽ വരുന്നതു ആ സാംശീത്തോടണ്ടി. കണക്കുടനൊരാംബാർ തന്നെല്ലം ക്രിരയെ ശരുകാംക്ക നേരെ അതിവേഗത്തിൽ ഓടിച്ചു. അയാൾ അടുത്തുവരുന്നതു കണക്കോപം പരിപ്പുറു രംഗെല്ലെ ആ ശരുവെ സ്വന്നം കൈകൊണ്ടു കൊല്ലുന്നതിലും ചാരി

താൽപ്പര്യത്തെ കാംക്ഷിച്ചിട്ടും ബൈബിളേന്റെ നില്ലാൻ കണ്ടിച്ചു. ജാഹനീറ അനുംവിപ്പിച്ചും ധരിച്ചു സന്നാലും സന്ദേഹരഹനെ പിന്തുടർന്നിരുന്നു. തന്റെ ശരീര ഏ കുന്നായിട്ടുണ്ടോ അസാംഖ്യത്തിനു നേരെ വരുന്നതെന്നു കണക്കും അവർ വഴിയിൽ തണ്ണിനിന്നു. സാഹസിക നായ പരിഷയ്ത്ത് ഗവറ്റം കാരണബദ്ധത്തിലുണ്ടും ദുഃഖി ശ്രോസനേതാട്ടുള്ളിയും. അക്ഷമഗായി അട്ടത്തുവരുന്ന ഒരു വിനെറു ആക്രമണത്തെ പ്രതിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും വിജയല കഴിയു എഴുപ്പും കരസ്ഥാക്കാൻമുള്ള അതുവാനേതോട്ടുള്ള കയ്യും ഒരു കിട്ടിയിൽ “മനസ്സുരപ്പിനുംവന്നുവന്നു” സ്ഥിരിച്ചേപ്പു.

രാജകീയബന്ധനാം മുന്നോട്ടു വരാതെ ഒരു കിട്ടിയും ചെങ്കുന്നതെന്നു ചാഡപ്പോൾ അസാംഖ്യ ആ സ്വന്താഹിച്ചു മരംരാജകാണ്ഡമുണ്ടായിരുന്നും അപ്പോൾ പോകുന്നതിൽ ശ്രദ്ധകൾ തടസ്സം അനിതകയില്ലപ്പേണ്ടും പ്രധാന വിചാരിച്ചാവാതുനു, അയാൾ സന്നാഹിച്ചതു. താൻ കയറിയിരുന്നത് ചുട്ട ചുട്ടക്കം ഗതിവേദവുള്ളുണ്ടു് ഒരു കരിഞ്ഞേലാഡിത്തന്തിനാൽ, ശരീര വിനെറു നേരെ അതിശേഷം ചോറം അയാളിടുക്കിനു ആഴുള്ളുണ്ടു് ഒരു മുറിവേലിക്കാനും അസാംഖ്യത്തിനും സംബന്ധിച്ചു. തന്നെ മുറിവേലിച്ചു ശരു തന്നെഴുംകുടുംബം പോ ചെന്നു കണക്കും താൽത്തിക്കാണും കാരിരയെ തിരി

ചു. അസാം ഉത്ത് തന്റെ കതിരയെള്ളും തിരിച്ചു. കതിരകൾ ഉണ്ടും അതിരേക്കതിയില്ലോ വേഗതാതില്ലും തമിൽ മട്ടി; ആസാം ഉത്തിന്റെ കതിര ചെടുതായിരുന്നതിനാൽ നി ലത്തുവിശാ ഉരുളുപ്പോകി. ആസാം ഉത്ത് കുപണം എല്ലാറും ദാനാരഥനാം. പരിഷത്ത് ഉടനെ അയാൾക്കു നേരെ കതിരയോടിച്ചു, അട്ടഞ്ഞുചെന്ന അയാളെ വെട്ടാൻ ശുചിച്ചു. മിന്നൽ വേഗത്തിൽ ആസാം ഉത്ത് തുണം ഒരു താഴക്ക മാറി ചുള്ളിയെന്നതിനാൽ ചെട്ടുകൊള്ളുന്നതെ രക്ഷിപ്പുകൂട്ടു. അങ്ങിനെ നിലവുത്തുനിന്ന് ആസാം ഉത്ത് കതിരം ചുള്ളിനിന്ന് പരിഷത്തും രാഖരാവണാരപോലെ യുഖത്തിനൊരുക്കാം. കായവുലം കൊണ്ടും സ്വഭാവം പരിഷത്തും കൊണ്ടും തന്റെ പരിപാർമ്മയെ അതിരൈക്കുന്ന പരിഷത്തിന്റെ കൈ വിഞ്ഞുനിന്ന് തന്റെ സരോവാദരൻ രക്ഷിപ്പുടുന്നതു പ്രധാനാഖനമുണ്ടാക്കി, അസാം ബ്രഹ്മഗംഗ ജാ ഹനിറ ദൃഢത്തുനിന്നുകണ്ട് ബന്ധപ്പിലാക്കി; ഒരു അസുഖചെട്ടു തൊട്ടായും സന്നദ്ധത്വായിനിന്ന്. അതിലിടക്കു പരിഷത്ത് ആസാം ഉത്തിന്റെ അട്ടതെത്തതി വാസംപോകി; ആ യുഖാവിന്റെനേരെ ഓൺ. ആ വാസം ഉടനെ ആസാം ഉത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ അതിരൈക്കിയോടുപതിക്കുകയും അയാൾ മരിക്കയുംചെയ്യും. എല്ലിരംകുപണം കൊണ്ടു കഴിയും. മുഴുവൻസംഭവം ഒരു നിമിഷത്തിൽ കഴിയുമെന്ന സ്വരൂപത്തുമുള്ള സേനകൾ പ്രവീക്ഷിച്ചു കൂടുന്നതായായാൽ സന്നേഡായിരിത്തം മരക്കുക്കിരു പ

ജുംകലത്തം ആളിനിരീക്ഷ, പെട്ടെന്ന് ഒരുവു ലക്ഷ്യം പിഴി
ക്കാതെ പരിഷയ്ക്കിൾറ ചെന്നിക്ക ചെന്ന തരജ്ജുകളും
ആ മഹാകാശൻ തന്റെ കത്തിരയുടെ കാല്പിന്നടക്കിൽ വീ
ണാ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കാലോച്ചിതമായ ഈ സഹായം എത്രവഴിക്കാ
ണാ സിലിച്ചുതെന്ന്, ആസാം ഉത്തര ഉടനെ കണ്ണറികയും
കൈ യാംശ്രംഖാഖ സഹോദരിയെ അഭിവന്നനു ചെ
യീയും ചെയ്തു. അവിശേഷം അപ്പിം പോലും വിളംബിക്കാ
തൊ ആസാം ഉത്തരം ഓടി—തന്റെ സങ്കരണയാലമായ മ
ലയിട്ടുക്കിനു നേരെ ഓടി. പ്രശ്നം, ഓടിയതു കാൽനട
യാകിട്ടായിതന്നതിനാൽ, അപ്രത്യുഖരായ ശരൂക്കളിൽ
പിലർ പിന്നാലെ ഓടിയെത്തി അപ്രേഹത്തെ തുട്ടിട്ടു.
ഈ ആസാം ഉത്തരിൾറ ആർക്കാർ കണ്ണപ്പോൾ അവ
യം മുന്നോട്ടു കയ്തിച്ചു. അവശേഷം പിനെ യേക്കരമാ
യ ദൈ സ്വന്ന മുന്നായി. മുഖം അല്ലെന്നറേണ്ടക്കു മാത്ര
ചെ ഉണ്ടായിതന്നെങ്കിൽ ചെങ്കിലും അതിൾറ വലഞ്ഞെപ്പു
ററി സംശയമുണ്ടായിതന്നില്ലെ. ആസാം ഉത്തരിൾറ സേ
ന്നലർ മുക്കാലെ അരക്കണ്ണം കൊല്ലിപ്പെട്ടുട്ടു. ആ മുഖം
വു റണ്ട് പ്രതിക്കാഡരെ ചെട്ടിക്കൊന്നു. മുന്നാമത്ത് റോളു
ടെ തല കൊഞ്ചാൻ വാർഡ ഓൺഡപ്പോൾ ഒരു ടെന്റുറ
കുതം തന്റെ നെഞ്ചിനു തിരഞ്ഞു. കുതം അപ്പിച്ചുവ
ന്റെ നെഞ്ചിനേൽക്കു ജാഹന്നിരയുടെ അസ്ത്രവും തിരഞ്ഞു.

സംവദാദിക്കുന്ന പ്രാണവേദന കുഞ്ചിത്വം അഥവാ യാളിക്കുന്ന നിർബന്ധത്വാവിശ്വാസം പ്രാണവേദ നാജും കുംഭാർഡം സംഗതി വാനവാനവും ആവശ്യമായി.

മിച്ചിപ്പാം നശിച്ചുവെന്ന കാണക്കളും ശ്രീരാമ തിരിപ്പിതാവിശ്വാസം ആളുപ്പുവിളി കേൾക്കുകയും ചെയ്തു പ്രോം ജാഹനിം തന്റെ കത്തിരയെ നിലിലേക്ക് എടുച്ചു. പിന്നാലു ഓടിയെത്തുന്ന ശത്രുക്കളിൽ നേരു അവർ അനുകർഷ്ണ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുഴക്കാരയിൽ ഏത്തിരാൻ അവർ നില്ക്കുമ്പെന്നായിരുന്നു ശത്രുകൾാം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവർ തന്മാളിക്കു തിരികളിൽ വേഗത്തെ മന്ത്രിവിപ്പിച്ചു, ഏന്നാൽ അവക്കു ദായ വിസ്തൃതം എന്തുവരാൻ! അവർ എങ്ങും വിളംബിക്കാതെയും അശ്വേഷം യേജുട്ടുന്നതെയും കുറിരയെ പുഴയിലേക്ക് ഓടിച്ചു; അപ്പുന്നം സംഭവാദരം കാര്ത്തികൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന മരക്കായിലേക്ക് ദേശ്യത്തോടുടക്കി ആ മുഹമ്മദന്നയിച്ചു.

ശത്രുക്കളുടെ കരക്കിൽ മിച്ചിച്ചു നിന്നുതെയുള്ളൂ. പുഴയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ആക്കം ദേശ്യത്തുന്നായില്ല. ചുഡയിലെ ചെള്ളി, കത്തിയറിഞ്ഞ കലങ്ങി ലെറിക്കന്നതിലിട്ടു ക്കു അടിച്ചിൽ നിന്നേണ്ടാത്തന്മാളായ പ്രദേശങ്ങളിലെ തുന്നോർ അവിടവിൽ തിരമാലകളായി നന്നച്ചുരിച്ചു അതിവേഗത്തിൽ ഒഴുകുന്നു.

അവളിടെ കരിം ചെല്ലിന്തു റബ്ബാം കുറേണ്ടതും
യിരംമുഖജില്ലം നല്ല ചൊടിയും ചുന്നായും കുറഞ്ഞിരുത്തി
അന്തിനാൽ, കത്തിച്ചൊലിക്കുന്ന ആതരംഗിനിന്മുകു
മിച്ച ഉദയാട്ടുടിരെക്കില്ലും സ്ഥിരോസാഹത്യാട്ടുടി നീ
ന്തിക്കടക്കാൻ അതു ശുഭിച്ചു. സന്ദേശാണും കല്പങ്ങാ
ഞ്ഞ മനോദേശങ്ങൾക്കും ആ യുവതി തുടങ്ങിട പുഴയിലെ
ചുഴിപ്പിൽപ്പെട്ട ബുദ്ധിമുട്ടി. എന്നിട്ടും അവർ കത്തിര
പ്പുറത്തു സ്ഥാനമില്ലക്കാതെ ഇത്തന്നെക്കാണ്ട് ദിനോട്ടുപോം
കന്തിൽ പ്രത്രക്കപ്പെട്ടുത്തിയ ധീരത്, കരയിൽനിന്നാവി
ഷ്ണും യായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശരുക്കളെ വിസ്തൃ
യപരതന്ത്രം രോഷാകലം ആക്കി. തന്മുള്ളെടു
യിൽ പെംബതെ അവർ രക്ഷപ്പെട്ടുനന്നതുകണ്ട് നിരാശ
പ്പെട്ട രംജപ്പിയസെന്റ്! , ആപത്തക്കാരാശ നീതിനെ
തിൽ എപ്പെട്ടു വ്യഖ്യിച്ചുന്ന ആ അബവലയുടെനോരെ
തുടരുത്തരെ അസ്രൂഞ്ഞം അയച്ചുതുട്ടുണ്ടോ! ഒസ്രൂം അ
വഴിടെ തലപ്പാവിന്നെക്കാണ്ട്; പ്രക്ഷീ അതു നന്നെ
പൊതിന്തിതന്തിനാൽ അസ്രൂം അതിൽ എറിട തംച്ചി
പ്പി; എക്കില്ലും അതിനെ തട്ടി ചെത്തിയതിലിട്ടുകയും അവളി
ടെ ശിരസ്സു ധന്ത്യുലനിതികൾക്കു പ്രതിളിപ്പം മാക
തരക്കിവന്നും അപകടസ്ഥിതിയിലാക്കുകയും ചെപ്പി.

അതിലിടക്കം കഴുക്കിണ്ടു ശൈത്യി എറംബും അ

யിക്കാഡിയന്ന നദീമല്ലും അവർ കുട്ടക്കളും ചെണ്ണു
അതിൽ മുതിപ്പോകന്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ചേരിയു
ണ്ണൻ ആരുക്കു അല്ലോ സംഗതിയും അക്കും ചെണ്ണു.
അവളുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് അവരെ കീഴുക്കാൻ കഴിപ്പുണ്ടോ
കാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള കൗരാഖ്യത്വില്ലെന്നു ചലാ
മായി അവൻ പിന്നെയും അസ്ത്രങ്ങൾ അയച്ചുകൊണ്ടിര
നു. അപ്പോൾ ആ ധിരം, അക്കച്ചടക്കിയിരുന്നു ചുവിട്ടി ഉ
യൻനിന്നു തന്റെ ഇരുണ്ട നീണ്ടു നീബിഹായ തല
മുട്ടി, “ശ്രാംകനിംമിത്താംകോഡളിചോളിം”പോലെ
പിന്നിൽ വിട്ടതിലിട്ടും ശത്രുക്കളുടെ ഭീഷണിയെ നി
ല്ലാംമാണുന്ന നിലയിൽ കൈയാറ്റം കാണിക്കും
ചെണ്ണു. അല്ലോ ജേഞ്ചും മരകരയിൽനിന്നു അവ
ളു അഭിനന്ദിച്ചും പ്രാഥാംഗവിപ്പിച്ചും എന്നുതായനും
ചെണ്ണു. ഏതാലും അവർ തീരെ അപകടം ഏഴിന്തു
രക്ഷപ്പെട്ടവും പറവാനായിട്ടില്ല. അതിര ക്രമേണ ത
ഉം; ചെള്ളാതിൽ പൊങ്ങിനില്ലാൻ അധികം ശേഷി
യില്ലാതെ കഴഞ്ഞി; അതിനെന്നു മുകു ചെത്തുന്നതിൽ കുറോ,
നു യാണതുടങ്ങി. ഇന്നി അവർക്ക് അതിരയെ വിട്ടു ചൊ
ഞ്ഞ അതിൽ ചാട്ടി നീളുകയ്ക്കുംതെ ഗത്രന്തരമില്ല. അ
ശേഷം സംശയിക്കാതെ അവർ അഞ്ചിനെ ചെണ്ണു. അ
വർ ചെള്ളാതിൽ ചാട്ടിയതും അതിര മുങ്ഞി ചഞ്ഞതും
നന്നില്ല കഴിഞ്ഞെന്നു.

കരായിൽ ഏതാണ് ഇനിയും കരെ മുന്താണ് ഒ

ഒക്കില്ലെന്ന ശക്തി കേവലം നാലിച്ചിട്ടില്ല അവർ നീ നിഞ്ഞുണ്ടാണി; സർക്കരുടെയും ഉച്ചയേറ്റില്ല ഡേപ്പറ്റ് റോടെ നീനിഞ്ഞുണ്ടാണി. ഓഫൈസം അവർ അനുബന്ധം ചെയ്തിരുന്ന ദുരം അഡിക്യൂഡിഷൻ വോയാഡിന്നുണ്ടാണി എന്നതു അഥവാ വിദ്യുത്തം നിരത്തി. നീളുന്നതിനു തെള്ളി അഡിത്തിനീന്തിപ്പാദാക്ഷിപ്പഭേദ ഉശരി ഉപേക്ഷിച്ചു അവർ ഒരു കുതിരുള്ള ഒഴുക്ക മുറിച്ചു ആശ്രാവഭവിത്തു വീണി. ഈ ആയാശം അധികനും സഹിക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കാലെപ്പെട്ടു തീരുതന്ന. അവർ ഒക്കില്ലെന്ന കാര്യത്തിൽ തന്റെ പിതാവും സംശയിച്ചു, പരവര്ത്തപ്പെട്ട കൊണ്ടിരിക്കേ, വെള്ളിത്തിന്റെനിലവിതന്നേതും എല്ലാം സമനിലയംയി ആണ്ടുന്നിനിരന്ന ഒരു മരക്കായ അവർക്ക് പിടിച്ചിട്ടി. ഇപ്പറാധിനം! ആ കൊന്ന ഒപ്പു പിടിച്ചുന്ന അവർ ഒരു വിശ്വാസിച്ചു. നേരേ കീഴിൽ കരവേച്ചിവിണിച്ചു മണ്ണനിക്കും ആഴം കണ്ണേരിയുണ്ട്. അവിടെ അവർക്ക് നിലകിട്ടുകയും അണ്ണിനെ കുറപ്പറകയും ചെങ്കു. അപ്പോൾ വാൻജുഹാൻ ലോസി അതുവരെ ഹനസ്സിൽ പ്രയാസപ്പെട്ടു അടക്കിവെച്ചു കേൾപ്പാം, പലവിധ ശബ്ദങ്ങളിലും അവ്യക്തവണ്ണങ്ങളിലും അജേദ്ധാക്കികളിലും വഴിയായിരന്നിൽക്കും പുത്രാവായും പുരപ്പെട്ടുവെച്ചു നേരു പറയേണ്ടതുമില്ല.

വാൻജുഹാൻ ലോസിക്കു തന്റെ പുത്രന്റെ വ

അത്മാനത്തെപ്പറ്റി അദിവാക്കണായ ജീങ്കാസ അടക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ, ജാഹന്നിരഞ്ഞട ക്ഷീംഗം ചാറിയ ഉടനെ അഴമുഹം ഇങ്ങിനെ ചൊലിച്ചു:—

“ആസാം ഉത്തിനെ കാണന്നില്ലപ്പോ! അവൻ പിതാവിന്റെ രക്ഷക്കവേണ്ടിസ്വന്തമാവിനെബലിയായി അപ്പിച്ചു! ഇപ്പോ?”

ഇതിനു ജാഹന്നിം സാവധാനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മറച്ചിപ്പറത്തോ:—“ജുഞ്ഞൾ മരിച്ചു; വീഴ്ചസ്വർദ്ധം പ്രാപിച്ചു”

വാൻലോധി—“ഇംഗ്രേസ് സത്രസ്വത്തുപനാണ്. എന്നും ഏതു ശത്രുവാടു പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ മരിച്ചിരിക്കയില്ല”

ജാഹന്നിം—“ഇല്ലക്കൂ, രാജസന്നിധിയിൽവെച്ചു അദ്ദേഹത്തെ അവധാനിച്ചു ആർഹാ ആ ധിക്കാരത്തിനു തക്ക ശീക്ഷാ അനുവദിച്ചു. അയാൾ എന്നെന്നു കൈകാണാണു മരിച്ചതെല്ലാം.”

പിതാവു ഇരു കേട്ടപ്പോൾ, വാസല്പര്യം ബഹുമാനവും വേദിയും കൃതാത്മതയും ഘൃണം വ്രദ്ധയ്ക്കൊടുക്കി, “എന്നെന്നു മഹാദേവി” എന്ന വിളിച്ചു, അവളുടെ കൈക്കിട്ടിച്ചു വിശിഷ്ടിക്കി കരണ്ണു, മകൾ പിന്നെങ്ങം

പഠംനും—“അട്ടവാദം തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് മുക്കിയ വസ്ത്രം കൈകളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് മരിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറഞ്ഞം ഏറ്റവും അധികമായുള്ള ഇഷ്ടതായിരുന്നു. മാനചില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, അങ്ങിനെ മരിക്കുന്നത് എത്ര നല്ലതു!”

വാൻ ലോഡിയുടെ അന്നചരണാരിൽ അഞ്ചു പേര് ഒഴികെക്കുക, ബാക്കിയുള്ളവർ മുഴുവൻ യുദ്ധത്തിൽ കൊണ്ടുപെട്ടിരുന്നു. ഈ അഞ്ചു ഭക്തായം പുഴയിൽ ചാട്ടി രക്ഷപ്രാപ്തക്കാൻ ശുചിച്ചതിൽ രണ്ടുപേര് മുന്നി മരിച്ചു പോയി. മൂന്നാർ ഒരുവിധം കരപരാ രക്ഷപ്പെട്ടു. അതു മൂന്നുപേരേലും രണ്ടു മക്കളേണ്ടി ജൂട്ടി വാൻ ജീവാൻ ലോഡി പുഴക്കരയിൽ നിന്ന് 30 നാലിക മുരുക്കു തെ ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന; അന്നാശാത്രി അവിടെ തുടി. അവിടെനിന്ന് മാളിവയിലേക്കു യാത്രയായി. തനിക്കു സംഭവിച്ച ആ പത്ര ഫേജർമായിരുന്നിട്ടും കീഴുക്കേണ്ടുനന്ന് വിചാരം പോലും അദ്ദേഹത്തിനണ്ണായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ലോ, കൂടിയുണ്ടായ ശരീരക്കുളി എത്രിച്ചു അവരുടെ അധികാരത്തെ തെരുവുമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ യിക്കണ്ണിക്കാനുള്ള തന്റെ മനോനിയുന്നതിനും ദിവസത്തുനായി. എത്ര സങ്കടത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം മാളിവശാജ്ജീത്തു് ചെന്നാരു്! അഡാം ഉത്തിന്റെ വിയോഗം അദ്ദേഹത്തെ വളരു പീഡിപ്പിച്ചു. തന്റെ വംശത്തിൽ എറ്റവും പ്രകാരമുള്ള തെ ദിവചായിരുന്നു ആ

പുത്രൻ; പ്രായംകേണ്ടു ചേരുപ്പുമായിതന്നെവക്കില്ലോ മുണ്ടൊന്തു വുംപറം അങ്ങളും യാസനത്തിൽ പരിപ്പുണ്ടുമായ സാമന്ത്ര്യം സിദ്ധിച്ചു യോഡും പുംഗായിതന്നു. ആ യും വാബിന്റെ അകാലമുത്തുചുന്ന പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ചെ ണ്ണി മാത്രമാണോ വാൻ ജീഹാൻ ലോധി ഇന്തി ജീവിക്കുന്നതും ആ പ്രതികാരേഹ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുണ്ണെപ്പുട്ട് എഴുയൽത്തിന്” അദ്ദേഹസജ്ജനകമായ ഒരു വിലേപ്പമായി കുംഞാം തിന്നാതോ.

അദ്ദേഹം മുഗർം ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിൽ ഭാള്ക രാജുന്തിൽ രാജ പ്രതിനിധിത്വം രണ്ടായികാരിയായി തന്നെബണ്ണു. അവിടെ ഏതുവരിയുടെനെ അദ്ദേഹം ഒരു സെസന്റുതെ ശേഖരിക്കാൻ അധിച്ചു. കാലതാശസം മുംബാതെ നല്ല ഘുംഗം ചക്രവർത്തി ചെറിയെങ്കിൽ സെസന്റു ത്തിന്റെ നായകത്വം വഹിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. മുഗർം സാമ്രാജ്യത്തിൽ മുഴുവനം വാൻ ജീഹാൻ ലോധിയെന്ന പേരും വളരെ ശുത്രിപ്പുട്ട് നന്നായിതന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്” അന്നവേബാധ ആപ്പുള്ളകൾ നിമിത്തം സർജനങ്ങളും ആ ധീരനോടു സഹതവിച്ചു. ഏതായാലും അധികനം സ്വരാജ്യാന്തരം സ്വന്മന്യായിരിക്കാൻ ഒരു പ്രഥമിനു സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം രാജകീയ സെസന്റുത്തിന്റെ ആകുമത്തിൽനിന്നും രണ്ടുപ്പുട്ട് പുഴ കടന്നു, മുന്നാഴ്ച കഴിഞ്ഞെഴും, പുഴയിലെ വെള്ളം താ

ണ്, ഉടനൊ അധികം ഭക്താരെ ചെത്തു കൈ വലിയ വൈശ്യത്തോടുകൂടി ഗതികൾ മാത്രവയിൽ പ്രവേശിച്ചു. വാൻ ജഹാൻ ലോധി അവരോടു നേര്ത്തു പരാജിതനായി, പിന്നെഴും ഒരു മലയിട്ടുകൊം രക്ഷപ്രാപിക്കേണ്ടിവനു. മഴ പെണ്ണ യുദ്ധം നിരത്തേനാവിവരികയും മുഹർ ചെസ്റ്റ്രം മട്ടിപ്പാകയും ചപ്പുള്ളവരു മലയിട്ടുകൊം തന്നെ കാലം കഴിച്ചു. ആ അവസ്ഥയിലും വാൻലോധി സ്വന്തമായിരുന്നു. ദക്ഷിംഗ് തന്നെ സങ്കേത സഹായത്തിനു പെട്ടുനും ബളി കുച്ചകയും ശരൂരാഖ്യ നൃത്തം എന്തിന്കുകയും അവർക്ക് ഭക്തിവാദാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവയ്ക്കു വഴി മുടക്കി അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊകയും ചെപ്പുകൊണ്ടിരുന്നു. ദക്ഷിംഗ് വാൻ ജഹാൻ ലോധിയെ സ്വരാജ്ഞത്തു സ്വന്തമാണും സ്വന്തത്രുച്ചറവിച്ചുകൊം മാവാൻ തത്തകാലം അനവദിച്ചുകൊണ്ടു രാജകീയരാഖ്യ നൃത്തം ചട്ടി. ആ മുത്തു തന്ത്രം പഠവിയതിലും വരുത്തിവെച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ നിന്നും ഏതൊപ്പാക്കന്തിൽ ശരൂരാഖ്യം സംശയിപ്പിച്ചാണെന്നു.

വാൻ ലോധി രക്ഷപ്രാപ്തോടുകൂടിപ്പോയതിനെന്നറിച്ചു ചക്രവർത്തി വളരെ പരിശോഭിച്ചു. അ പ്രഭവിന്റെ വൈകവയണ്ണല്ലെന്നറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്തുംബാണു ഒഴിയും സാമത്ര്യത്തോടും സമ്പ്രാണനാളിലും ബഹുമാനിക്കുന്നു.

നാബേജ്ഞാത്തിത്തും ഷാജാഹാനു് നല്ലവള്ളും അറിയാമായി
യണ. അദ്ദേഹം ജീവനോട്ടുടർന്നിരിക്കുന്ന കാലത്തോം
ഒരു ദൂർദാ സാമ്രാജ്യവകുപ്പി വളരെ അസ്ഥിരയായിരുന്നു.
വാൻ ജഹാൻ ലോധിയുടെ മരണം എന്നൊക്കാണ്ടപ്പോതെ
ഷാജാഹാന്റെ കാരിച്ചതിനും സ്ഥിരതയും എല്ലാം കാണില്ല.
അതുകൊണ്ടു രജാഭരണത്തെ ബന്ധുവാനിട്ടിട്ടുണ്ടും
അതു പ്രക്കട കൊണ്ടപ്പോത് അത്യാവശ്യ മാജനനു ചെയ്തു
വൻ്നി തിരുപ്പെട്ടു തിരി; അതു പ്രക്കടവേശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ശൈത്യത്തെ ശാ അനുഗ്രഹിപ്പേക്കു കൊണ്ടുവണ്ണാമെന്നു് കല്പി
ന്നേയോട്ടുടർന്നും, പാം ഗിലച്ചു ഉണ്ടാ, വലിക്കൊങ്ങ സൈന്യ
ഒരു ശാസ്ത്രവയിലേക്കു അയച്ചു.

അതു സൈന്യത്തിന്റെ നായകൻ പ്രസിദ്ധയോ
ശ്രദ്ധയാള ഒരു പ്രക്കടവായിയുണ്ടു്. സമർപ്പിപ്പണയാരായ
അന്നേകം ഭക്ഷണാട്ടുട്ടി അദ്ദേഹം, വാൻ ലോധി സ
ദാതാം പ്രാചിച്ചു ചലഞ്ചിട്ടാണെന്നു കണ്ണ കുറെ നാഴിക ദൃഢ
ത്രാ ചപ്പൻ പാളിലുംചാഞ്ചു പാളം. തന്റെ കീഴിലുള്ള
സൈന്യത്തിനു ശത്രുക്കളെ അപേക്ഷിച്ചു സംഖ്യാബുല
മുഖായിഞ്ഞാതിനാൽ രാജകീയ സൈന്യിപ്പതിക്കു ത
ന്റെ പരിപാമികളെപ്പറ്റി അശേഷം ഗണ്യമുഖായിര
പി അതു സൈന്യം പാളിലുമടക്കുചു ചാങ്കിലിവസം ചെവ
ക്കേന്നും ഒരു ദേശദാസി, സൈന്യിപ്പതിക്കെ കാണ്ണാൻ
ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനോദത്തിനുംയെ ഒരു

അതം ഒപ്പുവാൻ അനവാദം അപേക്ഷിക്കും എന്നു. അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിനേക്കം കണ്ട് ഭേദിച്ച ഗോര റായകൾ രാത്രിയത്തെ അക്ഷണം കഴിഞ്ഞെതു ഉടനെ എത്ര ശാരംഭിക്കാൻ അനുഭവത്തിനു നല്ലി. ഏറ്റവാൽ അവളുടെ നാനാചാരാത്മാളം അധികമെന്നു കണക്കാനുകൂലാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. കണ്ണം “സർവ്വത്വം” കടിച്ചു ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിനു അസ്ഥാവം തോന്നുകയും പുലയ നൂതനരു മുന്നു അയാൾ കാലയമ്മം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യു. അപ്രഭീകൃതമായുണ്ടായ ഈ മരണങ്ങളുടെ അനേകം അംഗങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ അതിനു കാരണം വിഷപാനമാണെന്ന് അറിയാൻ ശുംഗത്തിവന്നു. ദേവദാസിയെ പിനെ എവിടെയും കാണ്ണാൻണെന്നുണ്ടില്ല. റാജകീയസെന്റ്രൂതിക്കും നായകൾ പെട്ടെന്നു മരിച്ചു പോയവിവരം വാൻ ലോസി കേടുവിന്നുതിച്ചു. അപ്പോൾ ജാഹന്മിറ ഇംഗ്ലൈനു പറഞ്ഞു:—“വിസ്തൃതിക്കാനും നബിലുക്കും; എന്ന് വേഷചരംതയായി ശരുകളുടെ കൈവിലപ്പാഠിച്ചു. അതിക്കും ഒലമായിട്ടിരുന്നു” അദ്ദേഹം മരിച്ചതു. ആ സേനയിപതിയുടെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന് അതുപോലുള്ള മരറരാശൈളിക്കുന്നതു കിട്ടുന്നതു ഇനി പ്രയാസമാണെല്ലാമോ?”

നായകൾ മരിച്ചുണ്ടോ രാജകീയസെന്റ്രൂം കുറക്കാലം നിരസ്യവികളായിരുന്നീൻ. ആ തന്നു നോക്കി

വാൻ ലോധി ഒക്സിന ഇന്ത്രയിലേക്കു കടന്നു. അവി ചെങ്ങളേഹത്തിനു പ്രഖ്യാപനാരായ റൈറ്റിറ്റേഴ്സ് എം ഡിസൈൻ.

അംഗ്രോയി. 5.

തന്റെ സേനകളെ, വാൻ ജീഹാൻ ലോധി ഡിക്കരിച്ചു, പരാജിതരാക്കിയതിനെപ്പറ്റി ആലോച്ചിച്ചു ഷാജഹാൻ മനുവൻവിപരിച്ചേണ്ടിച്ചു. ഏതായാലും അ പ്രഭിന്ന നിന്മേഷം നബിപ്പിക്കേണ്ടെങ്കിൽ ദുർഘട്ടം ആ തിജന ചെയ്യുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം, ഇരാജിത്വം ഏതു പരിശുള്ളതുമുണ്ടായാൽ കീഴിൽ, ആദ്യത്തെത്തിൽ ഏ റംബും വലിയ ഒരു സെസന്റെത്തു അയച്ചു. ഈ സെസന ഗാജകൾറു സാമ്പത്തി, തന്റെ ശാരൂവായ വാൻ ജീഹാൻ ലോധിയുടെ സാമ്പത്തിത്തോട് ധാരാത്താട്ട യാത്രാവിധിയാൽ മും സാമ്പൂദ്ധമ്മതാരിക്കുന്നില്ല. മാളിവയിൽനിന്നും വാൻ ലോധി ഓടിപ്പോക്കേണ്ടം പാലിംഗിരം മുഹമ്മദാസൈ നൃം അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടര്ക്കിയുണ്ട്. പ്രക്ഷേപ, സെപ്പാ ഗൃഥതിലും മുൻഭാഗം തിലും തന്നോടെന്നാണിച്ചു, വേർപ്പിതിയാതെ ഇത്തന്നുകൊള്ളുമ്പെന്നു പ്രതിജ്ഞാപണം ചെയ്തു ഡിക്കുന്നാരായ ഒരു ഭേദമായതുമുണ്ടുള്ളതിനാൽ, ബുദ്ധവാദാരായ ശാരൂക്കാളുടെ സമ്പ്രദായത്തോടുള്ളിട്ടി, ബുദ്ധവാദാരായ ശാരൂക്കാളുടെ സമ്പ്രദായത്തോടുള്ളിട്ടി. റാത്രികാലങ്ങളിൽ അവരും ചെന്നാക്കുചി

ചും, അവരെ കെപ്പനാസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന മാർഗ്ഗത്തെ രംജനം, മലയിട്ടക്കളിൽ ഒരു സൈക്കാറ്റമും പിച്ചും, ഇന്തിനു പാലവിധത്തിലും സാമ്പ്രദായം തന്റെ ശത്രുക്കളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൂട്ടും ദുഷ്പിച്ചും ചെയ്യും. രാജാവിധസ്വന്മാരും പാല ദുർഘടവഴികളിൽ വളരുന്നും സഖ്യരിച്ചു കൂടിണിക്കുന്നും ശത്രുസ്വന്മാരിൽ കുറു അപ്രഭിക്ഷിതമായ ആകുമണ്ണക്കു സദാ യേപ്പോട് ബുദ്ധിമുട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതു ടുവിൽ തന്റെ യാത്ര നിർബന്ധമായി അനാവിച്ചുകൊണ്ടവാൻ വാൻലോധിയെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു അവർ സ്വന്മരാധിനാം. വാൻലോധി ശ്രാംക്രാന്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു, ദേഹത്തെ ബാംഗിലെ നെന്നും അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു അട്ടക്കൽ അഭ്യന്തരംപുംപിച്ചു.

നെന്നും അനുവദിനിനു അഭ്യന്തരം കൊടുത്തു. ഒരു കേടുപോം ചക്രവർത്തി പൂർണ്ണാധികം രേഖകൾനായി തന്നിനു. വാൻലോധി ദന്തം, സൂര്യത്തുനായ ദന്ത യോജാവായിരിക്കും, അഭ്യന്തരത്തിനു ഉക്കന്നായ ഇംപുതിയ സഹായിത്തെക്കുടി ലഭിച്ചു. അവർ സൗംഖ്യം ശുഭി തന്റെ അധികാരണയും ഉക്കതിരുത്തും ഡിക്കറിച്ചു. ദന്തം കൂടുതലി ലെ സാരതരാജാക്കന്നരാക്കു തെരുവും രാജവംശത്താം പകയുള്ളവരായിരുന്നതിനും, ഇംഗ്ലീഷ് അധിനാശിനിൽ അവരുടെ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഗതിയുണ്ടോനും

ഷാജഹാൻ മനസ്സിലാക്കുകയും അതേക്കാശകു വാൻ ലോ
സിരേയും തൊസംവിഭാഗം ചീഴുക്കാൻ വേണ്ടുന്നതു
ചെയ്യുന്നതിൽ ഒട്ടും കാലതാമനം പാടിക്കുന്ന നിശ്ച
യിക്കുകയും ചെയ്യു. അതേക്കാശകു ഇരാജിത്തിന്റെ സ
ഹായത്തിനായി വലിശേഷം സെസന്റേറാട്ടൂട്ടി താൻ
തന്നെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കലേക്ക് പോകുണ്ടെന്ന ഷാജ
ഹാൻ ഉഠു. ചക്രവർത്തി തൊക്കു ഇന്പുവിൽ എത്തി
അതു വാൻ ലോധിക്കു വലിശേഷം ദോഷധായിട്ടാണ് ക
ലാഡിച്ചത്. മുൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ശശ്രീയും സൗഖ
യമ്പും ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്നാക്കും നില്പി
വണ്ണം അദിയാഖായിങ്ങൻ. വാൻ ലോധിയെ സഹാ
ക്കാമെന്ന വാദാനം ചെളിത്തന്നവരോക്കു, നാരോത്തത
രായി, പിൻവലിപ്പുകളും ചക്രവർത്തിക്കു ചീഴുക്കയും
ചെയ്യു.

എന്നായാലും തൊസം മഹാരാജാവു, വാൻ
ലോധിക്കു അഭ്യേം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു ചക്രവർത്തി അ
ത്രം കോപിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധിക്കാരന്ത വല്ല
വിയത്തിലും ശ്രമിപ്പിക്കാൻ തീച്ചുക്കാണി, സെഞ്ചലത്താബാ
ഡിനേരെ മുന്ന സെസന്റേഴ്സൈറ്റു അയച്ചു. നാരോത്തിസ
സുഖതിലും 25,000 ടെന്മാരുക്കായിത്തന്ന. - ഒന്നിന്റെ നാ
അക്കൻ ഇരാജിത്തു, മരംനാനിന്റെതു ശോപസിംഹരം,
മുന്നാഥത്തിന്റെതു ഷൈലിപ്പുവാനം ആയിത്തന്ന.

വാൻ ലോധിയുടെ സംബന്ധംകൊണ്ട് കരൊക്കാ പത്രോന്മുഖം ചക്രവർത്തിയുടെ സേനകളെ തട്ടുത്തനില്ലാൽ നോസാമ്പിനു സംബന്ധിച്ചു. വാൻലോധി തന്റെ ഘൃഷ്ട നയങ്കരണ അനുസരിച്ചു മലയിട്ടുക്കൊള്ളിൽ സങ്കേതംപ്രാ പിച്ചിതനു. ഒക്കൽ പാതിരാമിരം സേനകളോടുകൂടാ അദ്ദേഹം പെട്ടുനു ഇരാജിത്തിനെന്നറേതെച്ചല്ലോക്കും അഭ്യാസി സൈന്യം നാശിൽ വളരെ പോരാ കൊല്ലുകയും അഭ്യാസി പാജിത്തനാക്കും ചെയ്തു. ഇരാജിത്താം ഇരുനിശ്ചിതതം സൈലവത്താബാധി വിട്ടു പോക്കണ്ടിനു. ചക്രവർത്തിയുടെ കോച്ചം വലിച്ചു; ഇരാജിത്തിനെ സൈന്യിപ്പന്റെ ന്യാനാന്തനിനു ഭേദഗാക്കി, അതിനു പകരം തന്റെ പ്രധാനമഹാത്മാനിയും ചെയ്തു. ഏതിയ സൈന്യനായകൾന്റെ യോഗ്യതകൾ നോസാമ്പിനു നില്വണ്ണം അംഗവാദാശാഖിതന്മാരിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു അണിപ്പിച്ചില്ലായി. വാൻ ലോധി മലയിട്ടുകൊള്ളിൽ തന്നെ താമസിപ്പാരാഗ് അവിശക്തിനു അദ്ദേഹത്തെ വെളിക്കു ചാട്ടിക്കാനെത്തുടർന്നുജീവിക്കു സൈന്യത്തിനെ അ മം ഇരുവരു ഫലിച്ചിതനില്ല.

പ്രധാനമഹാത്മാനും മനീച്ചു മുരാധും ഉണ്ടായി തന്നു. ആ രാജക്കുമാരനു, വാൻ ലോധിയുടെ ഘൃത്തിയോ ടുണിക്കിതനു അനുരാഗത്തിനു അദ്ദേഹം കരവു വന്നി കുല്ലില്ല. അവളുടെ സൈന്യനും അദ്ദേഹത്തിനെന്നു എങ്കണ്ട്

അതിനു ചുറ്റം ഒരു ചണ്ണലയായി തീന്തിരം; അവഴി ദെഹം ശ്രീലം ആ ചണ്ണലയുടെ വേദിട്ട കണ്ണികൾ നേരി ചു പാടിക്കുന്നാണപെള്ളുത്

ഒ ദിവസം ശത്രുക്കളുടെ കർമ്മായ പോരാട്ടം കുറഞ്ഞും, രാത്രിയായപ്പോൾ ജാഹനിനു തന്റെ തുടക്കാരത്തിൽനിന്നും സാവധാനത്തിൽ എഴുന്നേറും, മറ്റൊരു വാഴുവേറു ശരീരത്തിനു അല്ലോ വിത്രമം നേടാൻ ചെളിയിൽ നടന്നുകാണിക്കുന്നതായി അനുശോചിക്കുന്നതിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന നിഖിതങ്ങൾ തപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ഫുവത്തിൽ രാത്രികാലത്തെ മണ്ണു വളരു ആദ്ധ്യാസജ്ഞനകമായി തോന്തി.

അലംകാരിയമായവിധിയുടെടുവിലണ്ട ദശ ഉല്ലംഗ്നിക്കുന്നവെന്നും, അതിനെല്ലം ചെട്ടു കൊണ്ടുവരാൻ മുന്നി കാലതാമസക്കിട്ടുന്നും അവർക്കു മനസ്സിലായി. ആ ദെഹമുഖാലിനി അല്ലോ കരണ്ടു. അച്ചുനോട്ടു ശത്രുക്കൾ ചെജ്ജു കർമ്മക്കൈകൾക്കു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാൻ മുന്നിയും സാധിച്ചിട്ടില്ല, നേന്നും തന്റെ ദശസ്വന്മാരുണ്ടെങ്കിലും, അനുശോചിക്കിവിളിച്ചിരിക്കുന്നു. വാൻ ലോധിയെ അത്രേക്കും നിറ്റുപൂഡായനായി ഉപേക്ഷിച്ച കഴിഞ്ഞു. ഏകദേശം ചുമ്പതിനായിരും ദശസ്വന്മാരുണ്ടെങ്കിലും, ശത്രുക്കൾക്കു എതിരിട്ടുനില്ലാൻ ആ പ്രഭവിനു സഹായമായി വളരു

கங்கு தென்ற மாதுமே உழைத். சென்றா, தூர்மூ பகு
வங்கிகள் கிழக்கு வாஸ் ஜஹான் லோயிகள் ஸஹா
யிக்குதியின் ஒரு மூலையாக வீட்டுத்தரயி. தங்கள் பிதரையு ஏது
கூறும் கிழக்கு நாக்கிலீட்டுப்பா ரெதுக்கேலீட்டு ஆலூ செய்து
உரிக்காகாரா அங்குவரா தித்து உங்கிலதென்ற மங்கு
லாக்கிலை ஜாமைக்கிர, அங்குவராதிளைந் எனித்துதென இ
நலோகவான் பந்தெநை ஒது ஸக்காந்து ஷுபித்து
கித்து ஹலூத்து பநலோகம் முப்பிசாந் மங்குகொள்ளு
இங்கு.

இணை பலவிய பின்கல்லில் நிலங்கை
யிகொண்டு தங்கள் பாதையும் விடு அல்லும் கூறுது தா
ஏ ஸங்கரித்துபோது அவர்கள் அரசைதித்தானில். பு
ரோந்துவாயில் செல்லும்பூத்து ராதி; கனிமங்கு புதிய ம
நை விளக்கான்திரிக்கானது தபித்துக்கான்தித்தானாவ
ஷ்டுக் கவிர்த்துக்கூத்து ரத்தித்து ஸாவயானதில் ஸ
ஞானித்துக்கொடிரிக்கா உங்குத்தான் அவஜிக் கேளிர
அதில் விஶிஷ்டம், அவர்கள் கால்பாராபாஸ்வும் ஸுவ
ர்தும் அநாவெநாக்கான. இணை புதுதித்துக் கூரியும்
ஏந்துவாய் ஸமிதிகள், குற்றாக்கின் கந்துகை கந்துகை
திடுக் கையும் ஹக்கிகை கை வித்துக்காயித்தின். ஸசிப
ஞ்சுக் காட்டுத்தான்தித்துக்கீட்டு ஷுக்கிக்கொள்கித்தான் புஷ்டுக்கெஷு
க்கிளைந்தெப்பா, நித்தீஷுமாயினாயக்காரம்பயன்துரை

വിൽ, തനിച്ചെന്നക്കന്നാൽ മുഖത്തിലുണ്ടോള്ളേം വര്ത്തിന്ന് എറിയും അന്ത്യപദായിരുന്നു. അവർ പിന്താക ലതയേടുത്തി പിന്നും നടന്നകൊണ്ടിരുന്നു. രാജവി മിക്കിൽനിന്നും ഒരു കന്നിനേരു ചുരുവിലേക്കൊണ്ടിരുന്നു ഉട്ടവഴിയിലേക്ക് അവർ നോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു മഹി ക്ഷണിനേരു ഇടയിൽനിന്നും ഒരാൾ വെളിക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതുണ്ട്. അവർ കംാരം ഉശരി കയ്യിൽപ്പിടിച്ചു; സാധാരണമായി നടന്നെചനിട്ട്, “ആരത്?!” എന്നപോലീ കൊണ്ടും പെട്ടുന്ന ദിനോട്ടുകരിച്ചു, കംാരം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു, ആ മനസ്സിൽ മുമ്പിൽ സംഹാരമുത്തി ചെയ്യാലേ നില്ക്കും ചെണ്ടു.

ഉടൻ ഒരു മനസ്സിൽ “ജാഹനീരു ഏന്നവിളിച്ചു. അതു മുരാഖാദാന അവർക്കു ക്ഷണം മനസ്സിലുണ്ടായി.

“രാജക്കഥാരം, ഇതിനേരു അത്മഹന്തിനിങ്ങൾ തുണ്ടാട മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു ഒരുക്കാനാന്തി വന്നതു എന്നോ! മുഗോട്ടപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ തിരിത്തേ നിന്നും മുഴിഞ്ഞു സിംഹാട്ടു നേരിട്ടുചെപ്പുണ്ടെന്നു ചെയ്യുന്നതുത്തിനാൽ ശത്രുക്കൾ ഇവകു ഉപായങ്ങൾ മുഖത്തിക്കുവാണോ? സംപ്രാബല്യക്കൊണ്ടു ഒരു രാജ്യം നിശ്ചിയൻ പാഴാക്കാൻ ചെട്ടുകിളിക്കപ്പെട്ടു സാധിക്കും. നാഡിരുചി സൈന്യത്തിനും അതുപോലെത്തന്നെ വരുന്നുണ്ടോ

ଯିତେ ନଶିଷ୍ଟିକାଳ ଲୋଯିକ୍ଷମାଣିରିକାଂ. କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ଏହିକଥିଲ୍ଲି.”

ଛତିଙ୍ଗ ଦୁରୀଲ୍ୟ ଉଣ୍ଡିଗେ ମଧ୍ୟପତି ପଠନେବା:-
“ଯାଏଁ, ତୋଠ ଓ ରଦ୍ଧକାଳନାୟି ବନ୍ଦାଳ୍ପି. ଛା
ଲୋକଙ୍କରିତିରେଵାର୍ଥ ଏଠିଠି ପୁଠ ବାହାର୍ଯ୍ୟର୍ଥିତି ତର
ଣିହେବାର୍ଥ ଉଚ୍ଚାରିତିରେବାର୍ଥ ତୋଠ ଅନୁରହିକି
ନ ଶାଶ୍ଵତଶବ୍ଦୀର ସଂବେଳଯତ୍ତିଙ୍କ ପଣ୍ଡଚେପ୍ତ୍ର ଆ
ପେକଣିବେ ଲଙ୍ଘକ୍ରି ପୁତ୍ରକାଳ ବେଣ୍ଡିଯାଣ୍ଙ୍କ ତୋଠ ବ
ନାତ୍. ସ୍ଵକମାରିଯାଯ ଜୀବନିର ତେବେଳୁ ବଂଶବ୍ରତମା
ଯିନ୍ଦ୍ରିୟ ଚାର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ୍ତ୍ଵ, ଦୁରୀଲ୍ୟରେ ପତିକା
କାଳ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେକଣନାତାଯାତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ପିତାବି
ନେର ଶ୍ମାନବାନଙ୍କାଂ ତିରିକେ କୋଣାର୍କାଂ. କିମ୍ବିତେ
ତଥ୍ବିର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ମରିବାଂ.”

ଜୀବନିର — “ହୁଲ୍ଲି ରାଜକମାରୀ, କିମ୍ବିତେତ୍ର ଅରକାଳ
ରାଜକମାରୀ ସାଧିକାରିଲ୍ଲି. ଅଦ୍ଵୟାଂ ଉତ୍ତିରେଳିର ମ
ରଣବୁଂ ଏକରେଳି ପିତାବିନ୍ଦୀ ସଂବେପ୍ତ୍ର ଅବମା
ନବୁଂ ଏକରେଳି ରୈତାନିର ପ୍ରତିକାଳ ଉଲିବୁକୋଳ
କୋଣକୁ ଅକର୍ଯ୍ୟକ୍ରମେଣ୍ଟ କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରାକାଳେ
ଯିନ୍ଦ୍ରିୟ ମାତ୍ରକିଲ୍ଲି. ଏକରେଳି ସନ୍ଧାନରେ ତୋ
ହ ଗୋକ୍ରିକୋଣାଣିରିକାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ. ମରିତ୍ତିରୁ; ଏକ
କେଳି ପିତାବ୍ୟ ଏକରେଳି ମୁଖିର ବେତ୍ତାଙ୍କ ଅବ

മാനിക്കപ്പേട്ടി. ഇനി ഈ ലോകത്തിൽ എന്നിക്ക് സാധിക്കാൻ ഒന്നായും ഉള്ളിട്ട്; അതു പ്രതികാരംമാണ്. മുറാധർ രാജക്കമാരാ, തെങ്ങളിടെ വംശം നാശാനുവമാക്കിരിക്കുന്നു. തെന്നെല്ലാക്കണ നനിച്ചു നശിക്കും. ആ വിധം വീതവുംതുകൈ ഒഴിച്ചു നിശ്ചയം രഹസ്യക്ക് കീഴുച്ചേരുന്നാൽ ദിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലോത്തതാക്കുന്ന അതു തെങ്ങൾ ദരിക്കലും ചെയ്യില്ലെന്നു. തെന്നെല്ലിടെ വേദിപ്പുവസ്ഥയോ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ മാക്കും. എന്നും എന്തിനും ഒരുപ്പിയവരാണ്. എന്തുപെയ്യുന്നും ഒരുപ്പിക്കാൻകുട്ടാക്കാൻ ആയുധപംഖികളായി മരിക്കാൻ തെയ്യാരായവരെ ഒരപ്പേടുത്തുന്നും. ദേഹം ഹിന്ദി ദേഹപ്പേടുത്തും;

മുറാധർ—“ജാഹന്റിരെ, എന്തിനുണ്ടിരു? നിങ്ങൾക്ക് സ്വാത്രത്തും തന്ന, നിങ്ങൾ എത്രയും പാഠവി അലങ്കരിക്കാൻവേണ്ടി ഭ്രജാതയായോ, അല്ല പാഠവി നിങ്ങൾക്ക് നൽകാം എന്ന പറവുന്നുണ്ട് തന്നെ വന്നതോ?”

ജാഹന്റിര—“സ്വാത്രത്തുംമോ! രാജക്കമാരാ; തന്നെ സ്വത്തുയായിരുന്നു; ഇന്നും സ്വത്രത്തുയാണ്; എന്നും സ്വത്രത്തുംമുഖിരിക്കും. പദവിയെപ്പുറിയോ പറ

ഇന്നാൽ വാൻ ജഹാൻ ഫോഡിരും പുത്രം ഒരു ലഭ്യമായ പാരിയെങ്കാം വലിക്കാതെ പാരിയുണ്ട്. നിഞ്ചാം പോവിൻ, ഈ സ്പക്കാസ്റ്റംഗം എന്തെങ്കിലും നിഞ്ചാം പോവിക്കാം എന്നിൽ പറിയാലുണ്ട്. തുരിയ കൂട്ടു ഒരു ശത്രുവിന്റെ കൈകില്ലയിൽ എന്നിനിനി ഒരു ഒളിച്ചു നടക്കുന്നു? നിഞ്ചാം എന്നെന്ന വിശ്വാസം അഞ്ചു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു വാണിജ ക്രതി എന്നും വേണ്ടതു പ്രയോത്തിക്കാം.’

എറായു്—“ഞാൻ ഒരുക്കാളിയും പക്ഷപാതിയാണോ താജകിയസെന്റുണ്ടില്ലെങ്കിൽ സംശയിക്കായിരിക്കേണ്ടതിനാണു് ഞാൻ റംഗി ഒളിച്ചുവന്നതു്. ഈ വിശ്വാസികളും, നിഞ്ചാളിയും നിഞ്ചാട്ടെട പിതാവി നേരും മരണത്തിൽനിന്നും ഒക്കിച്ചു ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രൻ്റെ ഏദായം നിഞ്ചാംകായി അപ്പുംക്കൊണ്ടവനു പരിക്കും ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ എന്നിക്കുത്തെന്ന വലിയ ആപത്തിനു് ഇടയാക്കിച്ചുനോ്.”

ജാഹനീ—“എദയത്തിന്റെ അദ്ദുണ്ടതെന്ന ഞാൻ നിഞ്ചിക്കും. പ്രജാപീഡക്കായ ഒരു രാജാവിന്റെ പുത്രനു ഞാൻ എത്രതെന്ന ബഹുഖാനിക്കുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ തേരംവാലി എന്നിക്കു വരിച്ചു കൂടുന്നതല്ല. എന്നീരു നിഞ്ചും അദ്ദേഹംണു്.

വാൻ ജീവാന്നർ പുത്രി, ഷാജീവാന്നർ പുത്രനെ
നിരസിച്ചുവെന്നു, നാളു റാവിലെ മുലക്കുട്ടിൽ
വെച്ചു ഓമ്മിച്ചേരു ”

മുരായ് ഇതിനു് എന്നൊ മരുഖി പാവാൻ
ഡാവിച്ചു. പഞ്ചി അവർ ഉടനെ മുവംതിരിച്ചു്. അതു,
അം ഗ്രംഗേഷാക്കുട്ടി, വിട ഡാഞ്ചുന നിലച്ചിൽ, ഒക്ക
കൊണ്ടു ആദംശ്യം കാണിച്ചു, കുന്നിനേൽ കയറി തന്റെ
പാളിയത്തിനുനേരെ നടന്നപോകി ഫും ചെങ്കു. അവിടെ
എത്തി, തന്റെ മെത്തയിൽ കവിജ്ഞവിശേഷം, അന്നോന്ന്
വിത്തുണ്ണായ മനോവികാരങ്ങൾക്കു് വശഗദാകയും
ചെങ്കു. മുരായ് രാജക്കമാരനു് തന്നോടുള്ള അഭിനിഭേ
ശഭ്യപ്പുംറി വിചാരിക്കുന്നേറും മനസ്സിൽ ചില ഭേദം
ഭ്രംബം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല.
അദ്ദേഹത്തെ അവർ നിരസിച്ചു—ഓൺസമായി നിരസി
ച്ചു. എന്നാൽ അവളുടെ ജീവനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ര
ക്ഷിച്ചു അളളിണ്ടെത്തും എന്നു അവർ ഓത്തു. എന്നി
ട്ടേരാണു്, മരദളി സർജ്ജനോവികാരങ്ങളും അവളുടെ
പിത്രക്കതിക്കിൽ നിമശ്ശുണ്ണാണിപ്പോയി.

അവർ ഇണിനെ വിചാരിച്ചു:—“അദ്ദേഹം എ
ക്കും പിതാവിന്റെ കുടിന ശത്രുവിന്റെ പുത്രനാണു്
അതുകൊണ്ടു ശത്രുതയ്ക്കുന്നു മറ്റു ധാരായും മനോ

വികാരവും അദ്ദേഹത്തിനെററേരെ എനിക്കുണ്ടാവാൻ പാടില്ലോ.”

മുറാസ്, തനിക്കു സംഭവിക്കാൻ സംഖ്യാത്മാവിയുണ്ടായിരുന്ന ആപ്പത്തിനെ അഗ്രബന്ധം കൊണ്ടു ചെയ്തു. ആ സംഹസ്രത്തുത്തിനെററെ പലം ദാവിൽ ഇഴവിധായതിനെക്കിട്ടുവരുവാൻ വുസനില്ലോ. സപ്രതം ആർക്കാർത്ത നേരു കണ്ണപിടിച്ചുപോരെങ്കാർത്ത താൻ ശാന്തപരമാക്കാരുന്നാണെന്നു സംശയിക്കാൻ സംഭവിയുണ്ട്; ശത്രുക്കളിൽ ഘട്ടവക്കം കണ്ണക്കിൽ താനൊയു ഒരുക്കാനൊന്നുണ്ടെന്നു വിശ്വരിച്ചു ഘട്ടത്രം പ്രവൃത്തിച്ചേരുന്നും. അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിനെ താൻ അഗ്രബന്ധം കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിച്ചുതിനെററെ മലബഹനാണോ? ഒരു സൗഖ്യം നിന്ത്യം നിഃസിക്കപ്പെട്ടു മുഖ്യമായാണും അവജീവ്രക്ക് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹംവും അവജീവ്രക്ക് അഭ്യേഷം കുറവു സംഭവിച്ചിപ്പി. ആല്ലെങ്കിൽ ഒരുവരെ അവർ തന്നെററെ അപക്ഷപരയ ഒരു റിതിയിലുള്ളൂ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഉപേക്ഷിക്കയോധി അനുചെയ്യുന്നതിനുണ്ടോ, അദ്ദേഹം അവജീവ്ര ചെറുത്തിപ്പി. അവളുടെ അടിംബ്രം അവർത്തനെ പരിഞ്ഞരുപോലെ, നാശോന്നുവശായ നോംബേറു അയാൾ ധരിച്ചു. അതിനെ അഗ്രബന്ധിൽനിന്നും അക്കിക്കാൻ തനിക്കു സാധിക്കാനില്ലപ്പോ എന്നു വിചാരിച്ചു അയാൾ മുഖ്യമില്ലോ.

വാൻ ലോധിയുടെ അനുചരനാർ ചുങ്കങ്ങില്ലോ

യങ്ങി വളരെ കുറച്ചും പർശംതായിത്തിന്. തന്റെനുഞ്ഞേ
തന്മലം എത്ര ഭേദം ഉറപ്പുജീവതായിത്തന്നാലും അനേകം
സൈന്യങ്ങളിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് ഒട്ടവിൽ താൻ കീഴുംന്നേ
ണി പരബഹം പ്രജ്ഞ തീച്ചയായിത്തന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ
നിയന്ത്രണ യൂലഡണിക്കെന്നും ഫലത്തേപ്പുറവി അഭ്യോച്ചിച്ച
പ്രോം മുറാധിക്കെന്നും മനസ്സിൽ ദേമൃഖായി. പിരും
ദിവസം രാവിലെ രാജകീയസൈന്യം വാൻ ജീവാൻ
ഭ്യാസിക്കുന്ന സങ്കേതസ്ഥലത്തെ ആകുക്കു ഫോണുവെന്നായി
ജനം നിയുച്ചു. ആ ആകുക്കുവന്തിക്കെന്നും ഫലത്തേപ്പുറവി
സംശയിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ജാഹനീരക വരാനി
തികന്ന ആചാരത്തിനിന്നും അവക്ഷേ രക്ഷിക്കാൻ സ്വന്തം
ജീവനു ഉപേക്ഷിക്കാൻപോലും അദ്ദേഹം ഏകജനായി
തന്നു. എന്ന ചെജ്ജും? അതിനു നിവൃത്തിയില്ലോതെന്നു
ണ് വന്നതോ

നേരം ടുലൻ. മലയിട്ടക്കും ആകുച്ചിച്ചു. രാജകീ
യസൈന്യത്തിൽ വളരെ അള്ളുപ്പാക്കും നാശം സംഭവിക്കു
കയും, ആ സൈന്യം തോറു പിന്തുവാരണ്ടിവരികളും
ചെജ്ജു. ഭാരതത്തെ ഇടക്കിൽ ജാഹനീരയും ഉണ്ടാവി
തന്നു. അവഴിം അതുനം ധിരത്തോട്ടുള്ള പൊതുവി
ക്കാണ്ടിത്തന്നു. മലയിട്ടക്കും പിന്നേജും ആകുച്ചിക്കുപെട്ടു.
ശത്രുക്കൾ പിന്നേജും വളരെ ആർക്കാഡങ്ങാട്ടുള്ളടി പി
ന്നുംഭാരണംപിവന്നു. വാൻ ഭ്യാസിക്കുന്ന ചെറുവെന്നു

അതിലുള്ളവരും വളരെ പോർ കരിച്ചു. ഒഴുവിൽ അദ്ദേഹം ശ്രേഷ്ഠിച്ചു അനുചരാനുഭാട്ടക്കുട്ടി. തന്റെ സങ്കേതസ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചു വെളിക്കിവന്നുവന്നു. പത്രത്തിൽ കുറച്ചു മരുഭൂമിയും മുളാം ചെണ്ടുകൊടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അഭ്യന്തരം കാഞ്ഞാനില്ലെങ്കിയും മുളാം ചെണ്ടുകൊടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അഭ്യന്തരം കാഞ്ഞാനില്ലെങ്കിവന്നില്ലെന്നു. രാജകീയസെസ്സ് അഭ്യന്തരം കാഞ്ഞാനില്ലെങ്കിവന്നില്ലെന്നു. വാൻ ആഭ്യന്തരം ലോഹി തന്റെ ആത്മാവിനെ ബലിക്കിക്കാനു കൂടു ഒരുക്കാനുള്ളിട്ടും ചെയ്യും. തന്റെ ധിരംഗാഖായ അനുചരാം വിളിച്ചു. പുത്രിയും പുത്രിനാം ഉൾപ്പെടെ അവർ മുഖ്യത്വാർഥാനുഭാട്ടപോർ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും. സ്വന്തം ജീവനിൽ കൊതിയും രക്ഷപ്പെട്ടാൻ ആഗ്രഹിച്ചും ഉള്ളവ കാടിപ്പോകുന്നതിനും തനിക്ക് വിരോധബില്ലേനും കാണി നന്ദിരായ ശ്രൂക്കളിട്ടും കൈചെവാണു മരിക്കാൻ താൻ തനിയെ അവിടെ നിന്നുണ്ടാക്കിയാശേണും അവരോടു പറ ഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനെന്നും പ്രസംഗം കഴിത്തെപ്പോൾ അവത്തെ ഇടയിൽ ദിവസ്യചക്രമായ ഒരു ശ്രദ്ധിപ്പും ഉണ്ടായി. എങ്കിലും ആത്രം ഇളക്കിയില്ല സത്ര്യതം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നായകനെന്നു നന്നിച്ചു. മരിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും വരുന്നു ലോഹം

ഇങ്ങിനെ മരവടി പറഞ്ഞു:—“നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം അതു എങ്കിൽ അങ്ങിനെ ആവശ്യം ദിഃസ്ഥിം ചിലർ മരണം വരു കീഴടക്കപ്പെടുകയും പ്രധാനമായും ചരം എന്നും വലിയ നാശങ്ങോടുകൂടിയല്ലാതെ അവരെ നശി ക്ഷിച്ചു വിജയം നേരിട്ടുന്നു അസാധ്യമാണെന്നും നമ്മും ശരുക്കൾ ഇനിശ്ചം ഒന്നല്ലിലാക്കാതിരിക്കായില്ല”

ചങ്കുവൻതിരുട പ്രധാനമായും അനേകകം സേന കിളോടുകൂടി ആ ചവിൽ ആർഹംക്രിട്ടത്തിനോരുണ്ടായാൽ, അവർ മുന്നുറ് അടി കുറങ്കു ഏതുലുന്നാതുവരെ വാൻഡോ ഡി അന്നങ്ങിയില്ല. അതിൽപ്പീനു മുപ്പുത്തുനുവേദം തങ്ങളുടെ “തിരിത്തോക്ക്” പ്രഞ്ചാഗിച്ചു. ലക്ഷ്യം ദാഖിലാ ചെന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന അനേകകം യോരെ ക്ഷാമ ആട്ടാന്ത ചട്ടികളിൽ, അതിബേം പുകി റിഞ്ചുന്നതിനു മുമ്പിൽ ആധാർിനു തന്നെ ക്രതിരായ ശരുക്കളുടെനേരും ഓടിച്ചു. ക്രതിരാട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു ഒരു അസുമൗഢ അല്ല വില്പിനേൽ തൊട്ടായാൽ, ആ സൈന്യവാദ്യത്തിനേരും നായകനേരുംനേരുണ്ടായായിച്ചു. അസും അയാളുടുടർവ്വ പരി ചക്ക ചെന്നാണ്കിയും അതിനെ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന പോ തതിനു മുകിൽ മുളച്ചുകൂടിയുംചെണ്ണു. ഉടനെ ശരുക്കി ഭിട്ടു ഒര തിരിത്തോക്കിൽനിന്നു ഒരു ഉണ്ട് പിഴിക്കാതെ വന്ന നമ്മുടെ നായികയുടെ വക്ഷല്ലും എറബ! കയ്യും! അ പർ ക.തിരപുറമ്പുന്നതാഴെന്തു വിശേഷം നെന്തുവിനേ

ൽ എറ്റ മുറിവിൽനിന്ന് രക്തം ധാരയാരയായി ഒഴുകി. മുരാസ് മുന്നോട്ടേട്ടി അവളിടെ തല തന്റെ മടിയിൽ ഏട്ടുത്തുവെച്ചു. അവൻ കണ്ണതുനേരു ആശാഭംഗത്വത്താട്ട തുടി അദ്ദേഹത്തിനേൽ മുഖത്തു അല്പമേരും ഓന്നക്കി ഒര തീപ്പംപരാസം പിട്ടു. മുരാസിനേൽ ചുഡിലോകം ചരി ഞങ്കിടനു; മരിക്കായും ചെയ്യു.

ഈ സംഭവമെല്ലാംകു വാൻലോൾ നോക്കി ചൊണ്ടാണ്ടിനു. അദ്ദേഹത്തിനേൽ മനസ്സിൽ അണ്ണോടു ഉണ്ടായിരിപ്പുണ്ട് ഇടയ്ക്കുള്ള വികാരങ്ങൾ ഏതൊക്കെ ആളിതിങ്കമെന്ന് ഉറവിക്കാൻകൂട്ടി പ്രയാസം. തന്റെ അനന്തരാരോഗ്യം ഉടനെ ശരൂജാളിട്ടുണ്ട് നേരേ ചെല്ലാൻ അഭദ്രവം ആജ്ഞാവിച്ചു. അല്പനിഖിഷം കഴിഞ്ഞെല്ലാ ദാ കവിനമധ്യ ഒരു പ്രോരാട്ടമണായി. മരിക്കാൻ ഒരു സ്വകാര്യം അതിൽ അംഗീകാരം ദയവുംതാതിരിക്കുകയും ചെയ്യു മുപ്പുത്തു രണ്ടുപേരും അനേകംധിരം ജനങ്ങളേംടു പൊത്തി. അവൻ എത്രനേരം പൊതുതും? എല്ലാം കിശണം കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു. മുരാസിനേൽ വർഖത്തിനേൽ ഒരു ബുട്ടക്കുടാണ്ടു മുല്ലുൻ്ന് മരിച്ചു. തന്റെ സ്വന്തം ജീവ വന്നു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുംഎത്താര ശ്രീജുടെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ അഭദ്രവം ഒരുക്കമായിത്തന്നുവെറി, അവളിടെസംഭവം ഒരുന്നു മുരാസ് അംഗീകാരം കയറ്റാനാണിച്ചില്ല! അവളുടെ മരണംനിഖിത്തം മുരാസിനു യുഥുള്ളതിൽ ഉന്നേഷം വാദിപ്പിക്കാനും ചെയ്തു. തരം തന്നെയും റാറിക്കണ്ണക്കിനും റി.ക്കുടെ, എന്തിന്നായിരിക്കാംഅണ്ടുവെം്പിച്ചർത്തുതു്. ആ

അനീന മുസ്ലിം, മുരാധിന്നെൻറ കാൽക്കിളിൽമരിച്ചുവിണ്ട്
വാൻ ലോധിയുടെ അഞ്ചു പരമാരഥക ധീരതക
ഞ്ചു ശാന്തകൾ വിസ്താരിച്ചു. അവർ അനേകം ശാന്തരജ്ഞങ്ങൾ
കൊന്ന പിള്ളി. വാൻ ലോധി തന്റെ സ്വന്നം കൈ
മൊണ്ട് സ്കൂൾഡാണുഗാധിപതിക്കുളി ബെട്ടിക്കൊന്നിരുന്നു.
ദൃവിൽ തന്റെ ചുഡലിൽ ഒരു ബെട്ടുകൊണ്ടു, ഒക്കെ അന്ന
കാൻ പാടിപ്പുതായി. റാത്രയുംഖാൻ ദ്രോണാചാപാ
ആർ ചെജുതു പോലെ അദ്ദേഹം ആയുധം താഴെ ഇട്ടു.
ഇടനൊന്തയുടെ ഭാഗം അദ്ദേഹം നീരും വള്ളത്തിട്ടകഴുംനി
ർദ്ദേശംബെട്ടി താഴേ പാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫേർഡാഗ്രതു
പിസ്കിപ്പന്നംഖാലി പ്രകാരിക്കുന്ന ആകാശത്തിലേക്കു തന്റെ
ദേഖിയെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, മനോഹരമായ ചുമ്പിൾ
യോട്ടുകിയും ഇടത്തുകിയും ഒരു കംഠം പിടിച്ചുകൊം
ഞ്ചും അദ്ദേഹം ദേഹവീംഖാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്നെൻറെ
അന്ന ചരംബാറിൽ ഒരുവന്നെങ്കിലും ഓടിപ്പോകാതെ അവൻ
രിൽ സമ്പ്രതം ചരിക്കുന്നതുവരെ യുദ്ധംചെയ്തു. റാജകീയ
സെസന്റുമോ? അവതരണയിടയിൽ ഉദിവച്ചുകൂട്ടുക്കാതെ
പി. അഞ്ചിനെ ശാന്തകളിൽ അനേകം പേരോ.ശാന്ത
വാൻലോധിയുടെയും മജ്ജുടെയും മരണത്തിനു പ്രതിക്രി
യരെപയ്യുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നെൻറെ ധീരമാരാറു അന്ന പുറ
മാക്കുന്ന സാധിച്ചു.

